

انجيل مَرَقُس

۱

يَحِي تعميد دَهَنده، رَ مسيح نِه آماده مي گه

^۱ شروع خور خوش دِبارَه عيسي مسيح، گر خدا

^۲ دُرس هه چنو كه دِ كِتاو اشعياي نبي اومايه:

«ايمدال قاصد خومه ورز توكيل مي كم،

كه رته سيت آماده مي كه؛»

^۳ «دنگ و كه دِ بياوو مي قارنه:

”ر خداوندنه آماده بكيت!

ريا اونه هُموار بكيت.“»

^۴ يحيي تعميد دَهَنده دِ بياوو ظهور كرد، و سي مردم موعظه مي كرد سي آمرزش

گنايش تعميد توبه بيرن. ^۵ گرد مردمه ديار يهوديه و گرد مردمونه اورشليم،

مي رتن و تش و و گنايش اعتراف مي كردن و دِ گلال اُردُن دِ ديش تعميد

مي گرتن. ^۶ يحيي جومه اي دِ پشم شتر مي كرد دِ ور و قه و نه چرمي اي مي وست و

قه، و قله و غسل صراي مي خرد. ^۷ او موعظه مي كرد و مي گت: «دِما مه، گسي

قوي تر دِ مه مي آيه كه مه حتى قابل نيسم نيم بام و بِنه اُرسياشه وَا بكم. ^۸ مه

شمانه وَا او تعميد دمه، اما او شمانه وَا روح القدس تعميدت منه.»

تعميد عيسي

^۹ دِ او روزیا، عیسی دِ ناصره جلیل اوما و دِ گِلالِ اُردُن و دَسِ یحیی تعمید گرت. ^{۱۰} هه یکه عیسی دِ آو می کرد و در، هه دِ او موقع دی که آسمو گشسه و روح خدانه دی که هه چی گموتری میا و هار و ریش. ^{۱۱} و دَنگی دِ آسمو اوما که: «تو گر عزیز منی؛ مه دِ تو خیلی راضیم.»

امتحو بینه عیسی

^{۱۲} روح خدا آزعی عیسانه بُرد و بیاو. ^{۱۳} عیسی چل رو دِ بیاو و بی و شیطو امتحونش می کرد. او و اوجونوریا وحشی سر می کرد و فرشتیا خدمتش می کردن.

عیسی خدمتش شروع می که

^{۱۴} دِما گرفتار بینه یحیی، عیسی رت و ولات جلیل. او خور خوش پاتشاپی خدانه اعلام می کرد ^{۱۵} و می گت: «وختش ریس و پاتشاپی خدا نزیک بیه. توبه بکیت و وای خور خوش ایمو بیاریت.»

اولین شاگردیا عیسی

^{۱۶} هه که عیسی دِ رونه دریاچه جلیل رد می، شمعون و برارش آندریاس نه دی که تور می وین و دریا، سی یکه صیاد بین. ^{۱۷} عیسی وش گت: «دِ دِم مه بیایت و مه شمانه صیاد مردمو می کم.» ^{۱۸} ونو آزعی توریاشونه نیان و دِ دِم او اُفتان و ر. ^{۱۹} هه که تیکلونجه ای رت و جلوتر، یعقوب گر زیدی و برارش یوحنا نه دی که دِ قایقی توریاشونه راس ریس می کردن. ^{۲۰} جلدی جناش کرد. اوسه ونو بواش زیدی نه وارد کارگریا دِ قایق ول کردن و دِ دِم عیسی اُفتان و ر.

شفا پیایی که روح گن داشت

^{۲۱} ونو رتن و گفرناحوم. هه که بی و روز شبات، عیسی جلدی رت و کنیسه و نیا و تعلیم دئه. ^{۲۲} ونو دِ تعلیمش ماقش بُرد، سی یکه و اقتدار تعلیم می د، نه چی معلمیا تورات. ^{۲۳} هه دو موقع، دِ مینه کنیسه پیایی بی که روح گن داشت. او پیا قازن: ^{۲۴} «ا عیسی ناصری، وامو جاری؟ یعنی اوما ییه قر بنی دمو؟ دُونم کیئی! توهه او قدوس خدایی!» ^{۲۵} اما عیسی توپس و روح گن و گت: «کِشت، دِش بک و در!» ^{۲۶} اوسه روح گن او پیانه سخت وَن و پریت و وایله و قیر دِش کرد و در. ^{۲۷} گرد مردم چنو بلاجیش اوماپی که دِ یک می پرسین: «یه دِ چینه؟ چه درس تازه و چه اقتداری! او حتی و روحیا گن هم هدی که و ونو

دِش اطاعت می‌کن.»^{۲۸} پس چینی دِش نَرَت که آوازِش پیچس دِ سَرَتاسِرِ هوزِه منطقه جلیل.

شفای هُسیَرِه ما پطرس و قری هنی

^{۲۹} هِه که عیسی دِ کنیسه کِرد وِ دَر، آزعی وا یعقوب وُ یوحنا رَت وِ حوَنَه شَمعون وُ آندریاس.^{۳۰} هُسیَرِه ما شَمعون طو داشت و اُفتابی دِ جا. وِنو آزعی عیسانِه دِ آوالِش واخوَر کِردِن.^{۳۱} ایمدال عیسی رَت وِ بالا سِرِ زینَه و دِسِشه گِرت، اونِه هیز دِ. طوش قطع بی وُ نیا وِ پذیرایی کِردِ دِش.

^{۳۲} سِرِ شو، موقع اُفتو نِشی، گِردِ مَریضیا وُ دیوزیه‌یانه اُوردِن وِ تِه عیسی.^{۳۳} گِردِ مردمِ شهر دِ دَر دراغِل او حوَنَه جَمع بیئینی!^{۳۴} عیسی بُری دِش که گِرفتارِ مَریضیا جُور وا جُور بیئن، شفا دَ وِ هَم دیویا زیادی‌نه کِرد وِ در، اَمّا نِمِشت دیویا چینی بُئن، سی یکه اونِه می‌شناختِن.

دعای عیسی دِ غَلَوَت

^{۳۵} شُوصو که هنی هوا تاریک بی، عیسی وریسا وُ دِ حوَنَه کِرد وِ دَر، رَت وِ جا پَرَتی وِ دُوجه نیا وِ دعا کِردِه.^{۳۶} شَمعون وُ وِنو که وَاَرَدِش بیئن، اُفتان وِ مَنیش.^{۳۷} هِه که پِیاش کِردِن، وش گِئِن: «همه ها مِنی تُو می‌کن!»^{۳۸} عیسی وش گُت: «بیایت تا ریم وِ آبادیا ایی هوزِه تا دُوجه هَم موعظه بَکم، سی یکه هِه سی یه اوماَمه.»^{۳۹} اوسِه اُفتا وِ رَ، دِ سَرَتاسِرِ جلیل دِ گنِسیاش موعظه می‌کرد و دیویانه می‌کرد وِ دَر.

شفای جُدامی

^{۴۰} پیا جُدامی ایی اوما وِ تِه عیسی، رُونی رُ وُ وَا لالک وُ حاس گُت: «آر باهای، تونی شَفا مِ بی.»^{۴۱} عیسی دِلِش سیش سُوخت، دَسِشه دِراز کرد وُ دَس نیا قِه او پیا وِ وش گُت: «می‌حام، شفا بیر!»^{۴۲} هِه آزعی جُدام دِش کِرد وِ در وُ او شفا گِرت.^{۴۳} عیسی جلدی اونِه مُرخص کِرد وُ وش سَختی کِرد^{۴۴} وُ وش گُت: «خواسِت با که دِ ایی بارَه وِ گسی چینی نُئی؛ بَلِکم رُو وِ حوَتِه نِشونه کاهن ب و سی شفا گِرتِنِت، او پیشگشی که موسی هُد کِرد، تقدیم کُ تا سیش نِشونه‌ای با.»^{۴۵} اَمّا او پیا هِه‌یکه کِرد وِ در، بی پِروا دایِ بارَه قِصَه کِرد وِ چاوو ایی خَوَرِنِه وُن. رُوتا عیسی دِ تُونِس آشکارا بیایه وِ شهر، بَلِکم می مَن دِ جایا پَرَتی دیر دِ شهر. وا ایی حال، مردم دِ هر لایِ می‌اومان وِ تِش.

شفا پیا افلیج

۱ دِما چن رو، هه که عیسی دوازه ورگشت والا شهر گفرناحوم، مردم وا خور بیئن که او اومایه و حونه. ۲ بُری دوجه جمع بیین، چنو که حتی د ور دراغل حونه هم جا نوی، و عیسی کلوم خدانه سیش موعظه می کرد. ۳ دای موقع، قری د ر رسیسن و پیا افلیجینه که چار نفر می آوردن، آوردنش وا نوا. ۴ هه که نتونسن د زور جمعیت بیارنش و ته عیسی، نیان و ورداشتن طاق بالا سر عیسی. دما ورداشتنه طاق، نالی نه که افلیج حفتی و ریش، ر کردن و هار. ۵ هه که عیسی ایمونه ونونه دی، و افلیج گت: «روله، گنه یات آمرزیه بیئن.» ۶ قری د معلمیا تورات که نیشینی اوچه، وا خوش گتن: ۷ «آسی ای پیا چنی گت؟ یه کفره! غیر خدا کی تونه گنایانه بوخشه؟» ۸ عیسی هه آزعی د روح خوش فمس که چه فکری، ها د دلش و وش گت: «یه چه فکری آ د دلیات؟» ۹ گتیه کومش و ای افلیج آسوتزه، یکه «گنه یات آمرزیه بیئن» یا یکه «وری و نالیت وردار و و ز رو؟» ۱۰ اما تا دونسوئیت که گر انسان و ری زمی اقتدار آمرزیننه گنه یانه دازه» - و پیا افلیج گت: ۱۱ «وت مئیم، وری وا راس، نالیت وردار و رو و حونه!» ۱۲ او پیا افلیج وریسا و جلدی نالیش ورداشت و د ور چش همه دوجه کرد و در. گرد بلاجیش اوما و خدانه جلال می دن، می گتن: «هیچ چنی چی نی مونی.»

دعوت د لاوی

۱۳ عیسی گلی هنی رت و لو دریا. گرد مردم هورش می کردن و او وش تعلیم می د. ۱۴ هه که دوجه رد موی، لاوی گر خلفای نه دی که نیشی د دگه باجگیری. وش گت: «د دما مه بیا.» او وریسا و د دم عیسی افتا و ر. ۱۵ هه که عیسی د حونه لاوی نیشی و سر سفره، بُری د باجگیریا و گنه کاریا وارد اون و شاگردیش همسفره بیین، سی یکه بُری دش مُریدش بیئن. ۱۶ هه یکه معلمیا تورات فرقه فریسی عیسانه دیین که وا گنه کاریا و باجگیریا همسفرا، و شاگردیش گتن: «سی چی عیسی وا باجگیریا و گنه کاریا خوراک موحوره؟» ۱۷ هه که عیسی یته اشنفت وش گت: «ناخوشیا هجش ها و طبیب، نه ساقی سالمیا. مه نمامه تا آمیا صالحینه دعوت بیرم، بلیکم اومامه تا گنه کاریا نه

سؤال دِبارَه روزَه

^{۱۸} ایمدال شاگردیا یحیی و فَرِیسیا روزَه دار بیئن، قَری اومان و تِه عیسی و گِئِن: «سی چی شاگردیا یحیی و شاگردیا فَرِیسیا روزَه می رَن، اما شاگردیا تُو روزَه نِمیرَن؟» ^{۱۹} عیسی وِش جُئو دَ: «مَر مُوئَه مِمُونیا دَاوَت تا زَمُونی که دُوما ها واشُ روزَه بیرَن؟ تا زَمُونی که دُوما ها واشُ نَتُونَن روزَه بیرَن. ^{۲۰} زَمُونی می آیه که دُوما دِش گِرَتَه مُوئَه. و اوسِه دِ مینه او روزیا روزَه می رَن.

^{۲۱} «هیشکِه پارچَه نُو آو نَحَرَدِنَه و جُومَه نِیمدار پَرُو نِمی گَه. آر چنی بَگَه، پَرُو دِش می کِنیه، نُو دِ نِیمدار جِگا مُوئَه، و دِرِسِه ایش بَتر مُوئَه. ^{۲۲} و هَم هیشکِه شِرآو تَارَنَه دِ مَشکِیا کَنه نِمیرِزَه. آر چنی بَگَه، او شِرآو مَشکِیا نِه می توقَنه، و هه چنی، شِرآو و مَشکِیا هر دِک دِ بین می رَن. بَلکم شِرآو تَارَنَه بایس دِ مَشکِیا نُو رِخت.»

صُوحو روزِ شَبَات

^{۲۳} دِ یَکی دِ روزیا شَبَات، عیسی دِ مینه گَنمیا رَد مئی و شاگردیاش هه چنو که می رَتَن، نیان و چینه پِلازیا گَنِم. ^{۲۴} علمای فرقه فَرِیسی وِش گِئِن: «آ سی شاگردیات کاری می گَن که دِ روزِ شَبَات جایز نی؟» ^{۲۵} عیسی جُئو دَ: «مَر تا ایسِه نَحْنِیته که داوود پاتشاه چی کِرَد اوسِه که خُوش و هُمَریاش مُتاج و گُسنَه بیئن؟ ^{۲۶} که چَطُور او دِ زَمُونِ آبِیاتار، کاهن اعظم، رَت و مینه خُونَه خدا و نُونِ پیشکشی و خدانِه خَرَد و و هُمَریاش هَم دَ، هر چن حَرَدِنَه و، تَنیا سی کاهنیا جایز آ؟» ^{۲۷} اوسِه وِش گُت: «شَبَات سی انسان نیایَه بیَه، نَه انسان سی شَبَات. ^{۲۸} پَس، گِر انسان حتی صُوحو شَبَات آ.»

شفا پیایی که دَسِش حُشک بیئی

^۱ عیسی گلی هَنی رَت و کَنیسه. دُوجَه پیایی بی که یه دَسِش حُشک بیئی. ^۲ و نو عیسانِه دِ زیر نَظَر داشِتَن که بیئن دِ روزِ شَبَات او پیانِه شفا مِئَه تا دَس پیچکی سی مَکوم کِرَدِنِش پیا بَگَن. ^۳ عیسی و پیایی که دَسِش حُشک بیئی گُت: «بیا ویچَه.» ^۴ اوسِه دِش پُرسی: «دِ مینه روزِ شَبَات خُوبی کِرِدِه رَوا آ، یا گنی کِرِدِه؟

جونه یکی نه نجات دِئِه یا گُشتِه؟» اما ونو هیچ کِش نَکردن. ° عیسی، وا چَش پیلَه، گِر بُری و ونو که دِ دُورِش بیین و غَم دِ بار دِ بی رَحْمیش، و او پیا گت: «دِستِه دِراز کُ.» او دِستِه دِراز کِرد و هه جور اولش دِشش آزا بی. ۱ اوسِه آزی فَرِسیا کردن و در و وا هَوادارِیا هِیرودیس نَشخه گَشیین که چَطور عیسانِه دِ مینَه وردارن.

جَمِماقی دِ دُم عیسی بیئن

۷ عیسی و آرد شاگردِیاش رَت والا دریا. بُری هم دِ مَرْدِمون جَلیل دِ دُمِش اُفتان و ر. ۸ و هَم، بُری و شُری دِ مَرْدِمون یهودیَه و اورشلیم و اَدومیَه و هُورَه اولانِه گِلال اُردن و دُور وِر صور و صیدون، هه که خَوَر گرد کارِیا عیسانِه اِشْتَفِتِن، اُومان و تِش. ۹ دِ زور جمعیت، عیسی و شاگردِیاش گت قایقی سیش آماده بَگن، تا مَرْدِم وِش زور نیارن. ۱۰ سی یکه دوجه که بُرینه شفا دئی، درد دِبارِیا وِش رِمال می اُوردن تا دِستُونه بَنین و قِش. ۱۱ هه یکه رُوحِیا گن اون مئی ین، دِ بَرُورِش مِفتان و خاک و می قازین: «تو کَرِ خدایی!» ۱۲ اما او سخت مِناش می کرد و کسی نُنن که او کیَه.

جگا کردن دُواره رسول

۱۳ عیسی دِ بِناری کُوبی رَت بالا و وُنونی هه که وِر نظَرِش بیئن، حِناش کِرد و ونو اُومان و تِش. ۱۴ او دُواره نَفرنه جگا کِرد و وُنونه رسول حَن، تا و آردش بان و رِش بَگه سی موعِظَه کِرد، ۱۵ و ای اقتدارِنه داشْتوأن که دیویانه بَگن و در. ۱۶ او دُواره نَفری که جگا کِرد یَنو بیئن: شَمعون هه و که نُومِش نیا پَطْرُس؛ ۱۷ یعقوب کَرِ زیدی و بَرارِش یوحنا یعنی هه ونو که نومِشونه نیا «بوآنرِجس»، یعنی «گُریا تش بریق»؛ ۱۸ آندریاس، فیلیپُس، بَرْتولْما، مَتی، توما، یعقوب کَرِ حَلْفا، تَدای، شَمعون غیور، ۱۹ و یهودا اَسْخَریوطی که عیسانِه تسلیم دُشمِه کِرد.

۲۰ یه رو هَنی، عیسی رَت و حُونه و دُواره بُری جمع بی ین، چنو که اون و شاگردِیاش حتی گِ نُو حَرِدِه ناشِتِن. ۲۱ هه که گس کارِ عیسی یَنه اِشْتَفِتِن، اُفتان و ر تا اونِه وِر دازن وا حُوشو بُورن، سی یکه می گِتن: «یَه و سَرِ حُوش نی.»

کِفر و روح القدس

۲۲ معلمِیا تورات هَم که دِ اورشلیم اُومایینی می گِتن: «یَه بَعَلزَبول که رِئیس

دیویا آ اونِه گِرتِه، وَ دیویانِه وَ کمک وَ می گه وَ دَر.»^{۲۳} پس عیسی حِناش کِرد وَ مَثَلِیایِ سیشْ اُورد وَ گُت: «چَطُور مُوَنه شَیطو، شَیطونِ بَگه وَ در؟»^{۲۴} آر مملکتی وَ تیشکِ خُوش تَرَفه تی با، نَتونَه پایار بَمُونه.^{۲۵} وَ هَم آر حُونه ایی وَ تیشکِ خُوش تَرَفه تی با، او حُونه پایار نِمیْمُونه.^{۲۶} شَیطو هَم آر وَ تیشکِ خُوش وَ رِیسَه وَ تَرَفه تی با، نَتونَه دَوام بیار، بَلِکِم دَ رِیسَه وَ آخِرِش.^{۲۷} راسِبِگش، هیشکِه نَتونَه رُونه وَ مینه حُونه پیا زورداری وَ مال وَ مَنالِش غارت بَگه، مَرِیکه اَوّل او پیا زوردارِنه بَوَنه. دِما وَ تُونه حُونَشه غارت بَگه.^{۲۸} «وَ راسی وَ شِما مُئِم که گِرد گَنه یا بنی بَشَر وَ هر کِفری که بَکیت آمَرزیه مُوَنه؛»^{۲۹} اَمّا هر گه وَ روحِ القدس کِفر بَگه، هَرگِز آمَرزیه نِموَنه، بَلِکِم خطاکار وَ یه گَنه ابدیه.»^{۳۰} ایی قِصَه عیسی وَ سُنَه وَ بی، که می گُتِن: «روح گَن دازه.»

دآ وَ پِرارُونه عیسی

^{۳۱} اوسه دآ وَ پِرارُونه عیسی اُومان، اِسان وَ در، یِکی نِه رِ کِردن تا عیسانِه حِنا بَگه.^{۳۲} جِماعتی که نِشِسینی وَ دُورِه عیسی، وَش گُتِن: «دآ وَ پِرارُونتِ اِسانِه وَ در، ها مَنیت می گَن.»^{۳۳} عیسی جُئو د: «دآ وَ پِرارُونم کی اَن؟»^{۳۴} اوسه وَ ونو که نِشِسینی وَ دُورش، سِیلی کِرد وَ گُت: «یُنُونن دآ وَ پِرارُونم!»^{۳۵} سی یَکه هر گه اراده خدانِه وَجا بیاره، پِرار وَ خُوار وَ دآ مَنه.»

۴

مَثَل بَرزگر

^۱ گِلی هَنی عیسی دِ لُو دریا نیا وَ تعلیم دَنه. بُری وَ شُری دُورشه گِرتینی چُنو که وا ناَهلاجی، رَت، نِشِس دِ قایقی که دِ مِین دریا بی، وَ گِرد مَرِدَم دِ لُو دریا دِ حُشکی بیئن.^۲ اوسه وا مَثَلِیا، چیا زیادی وَش یای د. او دِ تعلیم خُوش وَش گُت: «گوش بَیت! یه رُو بَرزگری سی تُم وَنه کِرد وَ در.»^۳ هه که تُم می وَن، قَری اُفتا دِ مینه ر وَ بالَنه یا اُومان وَ ونُونه خَرِدِن.^۴ قَری هَنی دِ تُمیا اُفتا وَ ری زَمینه سِفَت پُر دِ بَرَد که چُنو خاکی نَاشت. پس زی سُوَز بی، سی یَکه بُنِش دِ خاک قیل نوی.^۵ وَ هه که اُفتوَر، گِردِش سُوختِن وَ حُشک بی یِن، سی یَکه بُن نَاشتِن.^۶ قَری هَم اُفتان دِ مینه خاریا. خاریا سُوَز کِردِن، وَ ونُونه خَفَه کِردِن وَ ثمری دِش نِیوما وَ دَس.^۷ باقی تُمیا اُفتان وَ ری زَمینه خُو وَ چِکَر گَشین، سُوَز کِردِن وَ بار اُورِدِن، زیاد بی یِن، قَری سی، قَری شَص وَ قَری صد پِرُووَر.»^۸ اوسه عیسی

گُت: «هر گه گوش شنوا داره، بَشْنُوا.»

^{۱۰} هه که عیسی تنیا بی، او دوازه نفر و ونونی که و هورش بی ین، دباره مَثلِیا دِش پُرسیین. ^{۱۱} وِش گُت: «فهم راز پاتشایی خدا و شما عطا بی یه، اما سی مردم در، همه چی و صورت مَثلِه؛ ^{۱۲} تا:

«سَیل بَگن، اما حالیش نُوئِه،

بَشْنُون، اما نفهمن،

نَگه ورگردن و آمرزیه بان!»

^{۱۳} اوسه وِش گُت: «یعنی اِبی مَثلِ یه نَقَمِسیت؟ پس چطور تُونیت مَثلِیای هَنی یه بَقَمیت؟ ^{۱۴} برزگر کُوم یه میکاره. ^{۱۵} قری دِ مردم هه چی تُمیا رُنه جَدان، دُوچه که کُوم میکارنه؛ هه یِکه کُوم یه می شَنوان، شیطو آزعی میا و او کُومی یه که دِش کاشتِسِه، مُژِه. ^{۱۶} باقی، هه چی تُمیا کاشتِسِه دِ گِگیِر بردیا آن؛ ونو کُوم یه می شَنوان و آزعی وَنه وای شایی قبول می کن، ^{۱۷} اما سی یِکه دِ خُوشو بُن نازن، تنیا مدتی طاقت میارن. اما هه که و سُنَه کُوم، مِفَتَن دِ جَمَر و عَدُو، ایمونشونه دِ دَس مَن. ^{۱۸} قری هَنی، هه چی تُمیا کاشتِسِه دِ مینه خاریا آن؛ کُوم یه می شَنوان، ^{۱۹} اما دِل دِهولیا اِبی دُنیا و بَرِیق بَرِیق مال و ثروت و هوس چیاپی هنی دِش رخنه می که و کُوم یه دِ مینش خَفَه می که و د و بار نمینشینه. ^{۲۰} اما تُمی که دِ زَمینه خُو کاشتِسِه کسی آ که کُوم یه می شنوئِه و وَنه قبول می که و سی، یا شَص و یا صد پُرور بار میار.»

مَثلِ چراغ

^{۲۱} عیسی وِش گُت: «مَر چراغِ گِرسوزنه میاریت تا وَنه و زیر سَرپوش یا تختی بیلیت؟ مَه وَنه نِمی نیت و ری چراغ دُونی؟ ^{۲۲} سی یِکه چیئِ پَنهو، نی که دیاری نُوئِه، و چیئِ پوشِسِه نی که بَر مِلا نُوئِه. ^{۲۳} هر گه گوش شنوا داره، بَشْنُوا.» ^{۲۴} اوسه دِ سَر وِش گُت: «خواسِت با چی می شنوئیت. وای هه او پیمونَه که پی مَنیت، سی شما پیمونَه مُوئِه، و حتی بیشتر. ^{۲۵} سی یِکه و وَنه داره، بیشتر مَن و دِ وَکه نازه، هه وَنه هَم که داره دِش می رن.»

مَثلِ تُمی که سوز می که

^{۲۶} عیسی گُت: «پاتشایی خدا هه چی پیایی آ که ری زمی تُم مُوئِه. ^{۲۷} شو و رو، چه دِ خُاو با چه بیار، تُم سوز می که و گپ مُوئِه. چطور شه نُوئِه. ^{۲۸} زمی خود و خود بار مئه: اول سَریت، دِما و پِلاره سوز می که و اوسه پِلاره پُر مُوئِه دِ دُ.

^{۲۹} هِه کِه دُ بَرَسَه، بَرزگر جلدی داسیلَه نِه ورمیارَه، سی یِکِه موسِم ډرو رَسِسَه.»

مَثَل دُونَه خردل

^{۳۰} عیسی هَنی گُت: «پاتشای خدانه و چي تُونیم تشبیه بَکیم، یا چه مَثلی تُونیم سیش و کار بُریم؟ ^{۳۱} وَ هِه چي دُنَه خردَلَه. خردل، دُنَه کُچیکله ای ا کِه دِ زعی میکارن، ^{۳۲} اَمّا هِه کِه کاشتس، سوز می کِه و دِ گِرِد گِیا یا باغ گِیتر مُوَنَه، پلپاش گِب مُوآن، چُنو که بالَه نیا اَسَمو میان و دِ سا پلپاش اَشونَه می گن.»

^{۳۳} عیسی هِه وَا مَثلیا زیاد دِ ای مَثلیا، تا جای که موی بَقَمَن، کَلوم خدانه سیش می گت. ^{۳۴} او بَغیر مَثَل چیئی وِش نِمیگت؛ اَمّا هِه که وَا شاگردیاش دِ تَنیای بی، سیش معنی مَثلیانه می گت.

آروم کردنِ تیغُو

^{۳۵} هِه او روز ایواره، عیسی و شاگردیاش گت: «بیایت رِمو و اوکونه آو.»

^{۳۶} ونو دِ تِه جمعیت رَتَن و عیسانه دِ هِه او قایقی که بی، وَا رِد خُوشو بُردَن. چَن قایقِ هَنی هَم وَا رِدش بی. ^{۳۷} یِگی بای گِیجِه سختی وریسا. موجیا چُنو و قایق می خردن که قایقِکِه داشت دِ آو پُر موی. ^{۳۸} اَمّا عیسی دِ دِما قایق، سر نیای و ری زیرگوشی وُ حَفَتیئی. شاگردیا اونه بیار کِرِدَن و گُتَن: «اُستاد، تُو باکت نی که غرق بایم؟» ^{۳۹} عیسی وریسا وُ و بای توپس و و دریا گت: «کِشَت! سِتارِت بی رَا!» اوسِه بای حَفَتی و همه جا خیلی آروم بی. ^{۴۰} اوسِه و شاگردیا خُوش گت: «سی چی چنی زَرَتلاق بیثیت؟ مَه هَنی اِیمو ناریت؟» ^{۴۱} ونو خیلی هَراسو بی یَن، و یَکتری می گُتَن: «یَه دَکیه که حتی بای و دریا هَم دِش فِرْمو مُورَن!»

۵

شفا پیا دیوزیه

^۱ ونو رَتَن و اولانَه دریاچَه، و منطقه جراسیا. ^۲ هِه که عیسی دِ قایق اوما و هار، آزعی پیایی که گرفتار روح گَن بی، دِ فُورسُو کِرِد و درو عیسانه دی. ^۳ او پیا دِ فُورسُو و سر مُنُورِد و دَ کُسی جُونِ جلیق یِنَه ناشت که اونه حتی وَا زنجیر زَالَنَه بَگَه. ^۴ سی یِکه هَر گِل کِه اونه وَا زنجیر وُ گُندَه زَالَنَه کردینی، زنجیریاَنَه دِرَنی وُ گُندَیاَنَه اِشکِنائی. هیشکِه تیخَش وِش نِمُورِس. ^۵ شو و روز دِ مینه فُوریا

و وری کویا می قیژن و خُوشه وا بَرَد زَمَدار می کِرِد. ^۶ هِه یِکِه عیسانِه دِ دیر دی، نیا وا دُو و دِ بَراوَرِش اُفتا و زِمی، ^۷ وا دَنگ بِلن قَارَن: «عیسی، گِر خدای متعال، تُو وام چاری؟ قِسَمِت مِئَم و خدا که عُدوئِم نیئ!» ^۸ سی یِکِه عیسی وِش گُتی: «روح گَن، دِ ایی پیا بَک و دَر!» ^۹ اوسِه عیسی دِش پُرسی: «تُو مِت چینه؟» جُئو دَ: «نومم قُشونَه؛ سی یِکِه زیادیم.» ^{۱۰} و خیلی لالِکس و عیسی کِه وِئونه دِ او منطقه نَنه و در. ^{۱۱} دِ تَبه یا او هُورَه، گلَه گَی خُوک دِ حال خوراک خَرَدِه بیئِن. ^{۱۲} روحیا گَن لالِکسِن و عیسی، گُتِن: «ایمانه کِل کُ و مینه خوکیا؛ بیل رِمو دِ مینه خوکیا.» ^{۱۳} عیسی وِش اِجارَه دَ. پس رُوحیا گَن کِردن و در وُ رَتِن و مینه خوکیا. گلَه ایی که شِماریش نَزیک دُو هزار خوک بی، دِ سِرازیری تَبه رِمال بُردن و مینه دریاچه وُ دِ آو حَقَه بی یِن.

^{۱۴} خوکبانا جِسْتِن و چَاو ایی جَریانِه وِنن دِ شهر و دیات، چُئو که مَرِدِم کِردن و در تا او چینه که پیش اُوماپی، بیئِن. ^{۱۵} وِئو اُومان و تَه عیسی و هِه کِه دِیین او پیا دیوزیه که زیتر گِرِفَتار قُشون دیویا بی، اِیسِه جُومَه دُور کِرَدَه و عاقل و اقل نِشِسِه آواچِه، زَرِتلاق بی یِن. ^{۱۶} وِئو که ایی جَریانِه و چَش دِیئنی، او چینه که و سَرِ پیا دیوزیه و خوکیا رَتی، سی مَرِدِم تعریف کِردن. ^{۱۷} اوسِه مَرِدِم لالِکسِن و عیسی که دِ دیارشُ بَگَه و دَر.

^{۱۸} هِه کِه عیسی سُواری قایق مئی، پیاپی که زیتر دیوزیه بی، لالِکس که و آردش رُوئَه. ^{۱۹} اَمّا عیسی اِجارَه نَدَه و گُت: «رُو و حُونه، و و تَه رِفِیْقُونِت و وِشُوبُو کِه خداوند سیت چی کِرَدَه و چَطُور رَحْمِش اُومایه وِت.» ^{۲۰} پس او پیا رَت و دِ دیار دِکاپولیس، نیا و تعریف کِردنه هر چیئ کِه عیسی سیش کِردی، و گِرد مَرِدِم بِلاجیشُ میوما.

شفا یِه زینَه وَ دُخِتِر یایروس

^{۲۱} هِه کِه عیسی گَلی هنی و قایق رَت وُلاَنه آو. جیناتی دِ مَرِدِم جمع بیئِن و تِش. و عیسی دِ لُو دریاچه بی. ^{۲۲} هِه اوموقع یِکی دِ رِئِسیا کَنِسِه که نومش یایروس بی اُوما وُاچِه و وا دِیئنه عیسی اُفتا و پاش ^{۲۳} و لالک و حاس وِش گُت: «دُخِتِر گُچگم ها می میرَه. خواهشت می کم بیای، دَسِت بَنی و ریش تا شفا بی رَو زینَه بَمُوئَه.» ^{۲۴} پس عیسی و آردش رَت.

بُری و شُری هَم دِ دِما عیسی اُفتان و ر. وِئو سخت زَنَتَلِیقَش می کِردن. ^{۲۵} دِ او مینه، زینَه ایی بی که دُوارَه سال گِرِفَتار خیریزی بی. ^{۲۶} او سی دوا دَرمو وِت

طیبون زیادی، سخت عَذُو گشیئی و گرد دارایشه خرج کردی؛ اَمّا دِ جالِ و که خُوبا، بَتر بیئی. ^{۲۷} او دِ بازه عیسی اِشَنفَتی، هه سی یه هم دِ دِما جمعیت اوما دِ پِشتِ سَرِ عیسی دَس نیا و پَر سِترش. ^{۲۸} سی یکه وا خُوش گئی: «آر حتی دَسِم بُخره و پَر سِترش، شفا می رم.» ^{۲۹} هه آزی خیریزیش بَن اوما و خُوش فَمَس دِ او بِلَا شفا گِرتَه. ^{۳۰} عیسی آزی فَمَس که نیروی دِش کرد و دَر. پس دِ مینه جمعیت ری لَرَن و پُرسی: «بِه کی بی دَس نیا و سِترم؟» ^{۳۱} شاگردیاش جُئو دَن: «مینی که مردم زِنتلیقت می گن؛ اوسه می پُرسی، ”یه کی بی دَس نیا و قِ م؟“» ^{۳۲} اَمّا عیسی سِیل دُورو وَر می کِرد تا بینه کی ای کارنه کِردَه. ^{۳۳} پس او رَ که دُونِس چی و سَرش رَتَه، هه چنو که می رِکس، هِرأسو اوما، اُفتا و پا عیسی و راسِش و تمومی وِش گت. ^{۳۴} عیسی وِش گت: «دختر، ایمونِت نُونه شفا دِئه. و سلامت رُو و دِ ای بِلَا راها بو!»

^{۳۵} عیسی هَنی داش قصه می کِرد که قری دِ حُونه یایروس، رئیس کنیسه، اومان و گِتن: «دُخترِ مُرد! دِ سی اُستادِ مُنی دِ رَمَت؟» ^{۳۶} عیسی هه که خرفیا و نُونه اِشَنفَت، و رئیس کنیسه گت: «زَلَت نروئه! تنیا اِیمو داشتو.» ^{۳۷} و نِشت غیر پطرس و یعقوب و یوحنا براره یعقوب، کسی هنی دِ دُمَش رُوئه. ^{۳۸} هه که رِسیسِن و حُونه رئیس کنیسه، عیسی دی که قِزولنگی آ و قری وا دنگ بِلِن گریوه روئی نیائه. ^{۳۹} هه که رَت وامی وِش گت: «یه چه قِزولنگ و گریوه روئی آ نیایته؟ دختر نمرده، بَلِکِم ها دِ خَاو.» ^{۴۰} ونو وِش خَنِسِن. اَمّا دِما یکه گرد و نُونه کِرد و در، بُوأ و دَا دختر و هه چنی شاگردیایِ نه که و آردِش بیئن و آرد خُوش بُرد وامی و جایی که دختر بی. ^{۴۱} اوسه دَس دخترنه گِرت و وِش گت: «تالیتا کوم!» یعنی: «دختر کُچک، وِت مِئَم هیز بیر!» ^{۴۲} او جلدی وریسا و نیا و رَ رَتَه. او دختر دُوازه سالو بی. ونو دِ ای جریان ماقِش بُرد. ^{۴۳} عیسی وِش سَخَت هُد کِرد که نیلَن کَس دِ ای جریان وَاخُور با، و وِش گت چیئی بَن و دختر تا بَخُوزه.

٦

بی ایمونی مردمِ ناصره

^۱ عیسی اوچِنه نیا و اوما و شَهر خوش، شاگردیاش هَم دِ دُمَش رَتِن. ^۲ هه که بی و روز شَبَات، عیسی دِ کنیسه نیا و تعلیم دِئه. خلیا و اِشَنفَتِن قِصیا او ماقِش بُرد. ونو می گِتن: «ای پیا گِرد ای چیانه دِ کجا اُورده؟ یه چه حکمتی آ که

وَش عطا بی یه؟ و یه چه مُعجزیایی آ که و دَسِش انْجُوم مُوَنه؟^۳ مَر یه هه او نْجَار نی؟ مَر گُر مریم و برار یعقوب، یوشا، یهودا و شَمعون نی؟ مَر خُواروَنش ویچه، دِ مینه ایما زِینی نِمیکن؟» پَس وِش بَرخرد. ^۴ عیسی وِش گُت: «نبی بی قَرپ نی، مَر دِ شهر خُوش و دِ مینه قُومُونش و دِ حُونه خُوش!»^۵ او دِ اوچه نئونِس هیچ مُعجزه‌ای بَکه غیر یَکه دَس خُوشه نیا و ری چَن مریض و ونُونه شفا د. ^۶ و عیسی دِ بی‌ایمُونیش بِلَاجیش اوما. و عیسی دِ دَرِدیاتیا او هُورَه می‌گشت و تعلیم می‌د.

عیسی دُوارَه شاگردنه رِ می‌گه

^۷ عیسی دُوارَه شاگردنه و تِه خُوش حِنا کِرد و ونُونه دُو و دُورِش کِرد و وِش اِقتدار دِ تا رُوحیا گَن بَگَن و دَر. ^۸ و وِش هُد کِرد: «سی سفر، چیئی غیر یه چودسی وَا خُوشو ورنِیَارَن؛ نَه نُو، نَه بار گُوله و نَه پیل دِ پَر شالِش». ^۹ اُرسی بَگَن و پا، اَمّا جُومَه اضافَه نَگَن دِ وَر. ^{۱۰} و وِش گُت: هه کِه رَتیت و حُونه ای، تا زَمُونی کِه هایت دوجَه، دِ او حُونه بَمُونیت. ^{۱۱} و آرد دِ جایی نَاحَسِنِت، یا وِت گُوش نَگَرِتَن، مَوقِع رَتِنه دُوجَه، خاک پایاتُونه بَتَکْنِیت، تا شاهادتی ایی با و تیشکِش کِه عَضُو خدا میا و رِیش». ^{۱۲} پَس شاگردیا اُفتان و رَو و مَرِدِم اعلام می‌کِردن کِه بایس توبَه بَگَن. ^{۱۳} و نو دیویا زیادی نِه دِ مَرِدِم تار کِردن و مَرِیضیا زیادی نِه وَا رِغُو تدهین کِردن و شفا دَن.

گُشِسِن یحیی تعمیددَه‌نَدَه

^{۱۴} هیرودیس حاکم یَنه اِشَنفَت، سی یَکه آوازَه نُوم عیسی پیچسی. قَری دِ مَرِدِم می‌گُتَن: «یحیای تعمیددَه‌نَدَه دِ مُردِیا زَنه بَیه و یه رُوتا ایی قَدَرَتیا بِلَاجی، دِش کار می‌گه». ^{۱۵} قَری می‌گُتَن: «ایلیا نبی آ». قَری هَم می‌گُتَن: «پیغمَرِیه هه چی پیغمَرِیا قَدِیم». ^{۱۶} اَمّا هه کِه هیرودیس یَنه اِشَنفَت، گُت: «یه هه او یحیا آ کِه مِه سَرِشه بُرِیَم و ایمَدال دِ مُردِیا زَنه بَیه!»

^{۱۷} سی یَکه و هُد خُودِ هیرودیس یَحِیاَنه گَرِتِن و اوِنه زالَنه، وَنینی و هِلِفْدُو. هیرودیس ایی کار سی خَاطِرَه هیرودیا کَرْدی. هیرودیا زَینه فیلِیپُس، برار هیرودیس بی کِه اِیسَه هیرودیس اوِنه نَکا کَرْدی. ^{۱۸} یَحِی و هیرودیس گُتی: «حَلال نی کِه تُو وَا زَنَدَاشیت بای». ^{۱۹} هیرودیا دِ یَحِی کِینه بُرد و دل و می‌حاس اوِنه بَگُشه، اَمّا تُونَس. ^{۲۰} سی یَکه هیرودیس دِ یَحِی زَلَش می‌رَت، سی یَکه اوِنه پیا صالح و مقدسی دُونَس و رُوتا هَوا اوِنه داشت. هه کِه قَصْیا یَحِیاَنه

می‌شنفت، شیت و می‌فال می. وا ای حال، وا شای و قِصیا او گوش می‌گرت.
^{۲۱} دَسِ آخِر مَوَقَّعِ خُوئی رِیسس. هیرودیس دِ روز تَوَلِدِ خُوش جِشتی گِرت و
 درباریا و فرموندیا نظامی خُوش و گِپُونِ وِلاتِ جلیل نِه دَعوتِ گِرت. ^{۲۲} دُخِترِ
 هیرودیا اوما و مَجْلِسِ جِشت و رَقِص و هیرودیس و مُمُونیا شِه خَشال کِرد.
 اوسِه پاتشا و دُخِترِ گُت: «هر چی کِه می‌حای دِ مِه باها کِه وَنِه مِئَم وِت.»
^{۲۳} هِه چنی قِسمِ حَرَد، گُت: «هر چی دِ مِه باهای، حتی نِصمی دِ مملکتِ مِه، مِئَم
 وِت.» ^{۲۴} دُخِترِ کِرد و در و دَاش گُت: «چی باهام؟» دَاش جُئو د: «سَرِ یحیی
 تَعَمید دَهَنده نِه.» ^{۲۵} دُخِترِ جَلدی وادو وِرگشت و تِه هیرودیس و گُت: «دِ تُو
 می‌حام هِه ایسِه سَرِ یحیی تَعَمید دَهَنده نِه و ری طَوَقِ بی و م.» ^{۲۶} هیرودیس
 خِیلی غُصَه دار بی، اَمّا و سَنَه قِسمیا خُوش و سی یِکِه جِلو مِمونیا قِصَش نُوئِه
 و دُوتا ناحاس حاسِشِه رد بَگِه. ^{۲۷} پس جَلدی جِلادی کِل کِرد و هُد کِرد سَرِ
 یَحِیانِه بیارِه. او رَت و سَرِ یَحِیانِه دِ هُلِفدو دِ بدن جِگا کِرد ^{۲۸} و اَوْنِه ری طَوَقِ
 اُورِد و دِ دُخِترِ. او هَم وَنِه دِ و دَاش. ^{۲۹} هِه کِه شاگردیا یَحِیی یَنِه اِشْتَفَن،
 اُومان و لَشِشِه وِرداشْتَن و نِیاش دِ قُور.

خوراک دِیه و پنج هزار نفر

^{۳۰} رسولیا وِرگشتَن و تِه عِسی و هر چی کِه کَرْدینی و تَعْلیمِ دِئینی سِیش گِئَن.
^{۳۱} عِسی وِش گُت: «وام بیایت و جا غَلَوَت و پَرْتی و کِمی اسْتِراحت بَکیت.»
 سی یِکِه اَمَد و شِدِ مَرْدِمِ جُئو بی کِه گِ تُو حَرْدِه هَم نَاشْتَن. ^{۳۲} پس خُوشو تَنیا،
 وا قایقِ اُفتان و رَ والا جا پَرْتی. ^{۳۳} اَمّا مَوَقَّعِ رَتِه، بُری و شُری دِ مَرْدِمِ دِیْنِشْنو
 اِشناخْتِنش. پس مَرْدِمِ دِ گَرْدِ شَهریا پا پیادِه وادو اُومان و او مَلَه و وِرَز و نو
 رِیسِین و اوچِه. ^{۳۴} هِه کِه عِسی دِ قایقِ اُوما و هار، جَمعیتِ زیادینِه دی و دِلِش
 سی و نو سُوخت، سی یِکِه هِه چی کَاوِیا بی چُئو بی یَن. پس نِیا و تَعْلیمِ دِئِنش و
 خِیلی چیا وِش یای د. ^{۳۵} دَمِ ایوارِه، شاگردیا اُومان وِش و گِئَن: «ایچِه جا پَرْتی آ
 و دیر وخت هَم هی. ^{۳۶} مَرْدِمِ نِه ر کُ تا رُوئَن و دَرِ دِیاتیا و زَمینیا ای هُورَه و سی
 خُوشو خوراکِ بَخَرَن.» ^{۳۷} عِسی دِ جُئو گُت: «شِما خُوت وِش خوراکِ
 بَئیت.» گِئَن: «یعنی می‌حای رُوییم و دوِیس دینار تُو بَخَریم و بَئیم وِش
 بَخُورَن؟» ^{۳۸} عِسی گُت: «رِت زیرتِه دِراریت بَئیت چَن نو داریت؟» هِه کِه
 قَمِیس چَن نو دارَن و عِسی گِئَن: «پنج نُون و دُو ماهی.» ^{۳۹} اوسِه و شاگردیاش
 گُت تا مَرْدِمِ نِه دَسَه دَسَه بَنشُون و ری سُوَزَلِنیا. ^{۴۰} وای ترتیبِ مَرْدِمِ دِ دَسَه یا

صد نَقَری، وَ پَنجاه نَقَری نِشِسِن وَ رِی زِمی. ^{۴۱} اوسِه پَنج نُون وَ دُو ماهی نِه وِرداشت وَ سِیل کِرْد وَ اَسْموُنو نون وَ ماهینِه بَرکت د. بعد نُونیا نِه گُت گُت کِرْد وَ دَ وِ شاگردِیاش تا بَنین وَ تِه مَرَدَم؛ دُوگَلِه ماهی نِه هَم بَر کِرْد دِ مِین همه. ^{۴۲} گِرْدِش حَرَدِن وَ سِیر بِی پِن، ^{۴۳} وَ دِ حیردِه نُونیا وَ ماهی، دُوارِه سَلَه پُر جَمع کِرْدِن. ^{۴۴} شِمار پِیایِی کِه نُو حَرَدِن پَنج هزار پِیا بِی.

رَرتِن عِیسی وَ رِی آو

^{۴۵} عِیسی جَلدی شاگردِیاشه وادار کِرْد تا دِ هِه او مَوْع کِه او مَرَدَم نِه مرخص می کِرْد، سُواری قایق بان وَ وِر از او رُوئِن وَ بَیت صِیْدا وَ اولانِه آو. ^{۴۶} دِما راپی کِرْدِن مَرَدَم، خُوش رَت وَ کُوء تا دعا بَگِه.

^{۴۷} مَوْع ایوارِه، قایق رَسَس وَ مینجا دریاچه وَ عِیسی دِ حُشکی تَنیا بِی. ^{۴۸} دی کِه شاگردِیا وَ رُور پارو می زَنِن، سی یِکِه بای بَر خِلاف می ر. ساعت نِزیک سِه نِصِمِه شُو، عِیسی قِدم زَنو وَ رِی آو رَت والا وَنو وَ حاس دِ تِش رَد با. ^{۴۹} اَمّا هِه یِکِه شاگردِیا اَوِن دِ حال رَرتِه دِ رِی آو دِیِن، گِمو کِرْدِن رُوحی آ. پَس نِیان وَ قیل وَ قال کِرْدِه، ^{۵۰} سی یِکِه دِ دِیْنِش رَرتِلاق بیئِی. اَمّا عِیسی جَلدی واش قِصَه کِرْد وَ گُت: «دل داشتوئیت، مِیَم. زَلْتُ نَرُوئِه!» ^{۵۱} اوسِه اُوما وَ تِش وَ مِینه قایق وَ بای حُفتی. وَنو خِیلی بلاجِیش اُومایِی ^{۵۲} سی یِکِه مَعجَزَه نُونیا نِه دَرک نِکِرْدِیْنی، بَلِکِم دِلِش سَخْت بیئِی.

^{۵۳} هِه کِه رَسِسِن وَ اولانِه آو، دِ دِیَار جَنِیسارِت اُومان وَ هار وَ دِ اوچِه لَنگر وَنِن. ^{۵۴} دِ قایق کِه اُومان وَ هار، مَرَدَم آزی عِیسانِه اِشناختِن ^{۵۵} وَ دُو وَدُو رَتِن وَ سَرَتاسِرِ او مَنتَقَه وَ مَرِیضیا نِه نِیان وَ رِی تَخْتِیا، وَ بُرَدِن وَ هَر جا کِه اِشْتَفَتِن او ها وَوُچِه. ^{۵۶} عِیسی وَ هَر آبادی یا شَهر وَ یا سَر زَمینِیایِی کِه می رَت، مَرَدَم مَرِیضیا نِه مِئِشْتِن دِ مِیُونیا وَ وِش مِیلا لَکسن اِجازَه بَنه دِس کَم دَس بَنین وَ پَر سِترِش؛ وَ هَرگِه دَس مِینیا، شِفا می گِرت.

چِه چیئِی آیمِنِه نَجس می گِه

^۱ اِیْمَدال، هِه کِه عِلْمای فِرْقَه فَرِیسی وَ آرد قَری دِ مَعْلَمِیا تورات کِه دِ اورشلیم اُومایِیْنی، جَمع بِی پِن وَ تِه عِیسی، ^۲ دِیِن قَری دِ شاگردِیا عِیسی وَ دَسِیا نَجس، یَعْنی نَشْشَتِه، نُو مَحَوَرِن. ^۳ سی یِکِه فَرِیسیا وَ گِرْد یهودِیا، وَ مَریدی دِ مِشاخ، وَ

طبق آیین دابین تطهیر تا دَسِیاشُونِه نَشُورَن، خوراک نِمُحُورَن. ^۷ هِه کِه دِ بازار میان، تا خُوشُونِه خُو شِفَتِشُور نَگَن چي نِمُوحُورَن. و خِیلی دِ آیین دابین هَنینِه هَم وَجا میارَن، چي شُشتِنِه پیالَه‌یا، پاتیلیا، ظرفیا مِسی وَ میز وَ صَندلیا. ^۸ پس قَریسیا وَ معلَمیا تورات دِ عیسی پُرسیین: «سی چي شاگردیا تُو وَ رِسمِ مشایخ رفتار نِمیگَن، و وا دَسِیا نِجس تُو مُحُورَن؟» ^۹ عیسی وَش جُئو د: «إشعیای نبی دِبارَه شِما رِیاکاریا چنی خُوگُتَه! چُنو کِه نِیسَنه بی یِه، «ای قُوم وا لُویاش قُریمه دارَن، اما دِلش دِ مِه دِیره.

^۷ ونو بیخودی مِنه عبادت می گَن،

و تَعْلیمش چي بغير احکام بَشری نی.

^۸ شِما هُدیّا خدانِه نیائیتَه وا لایي وَ آیین دابین بَشری نِه وَجا میاریت.

^۹ اوسِه وَش گُت: «شِما وا زِرِنگی هُد خدانِه می نیت وا لائی تا آیین دابین خُوتُونِه پایار بَکیت! ^{۱۰} سی یِکِه موسی گُت، «قُرب وَ عِزّت بُوأ وَ دَا خُوتَه نِه دار،» وَ هَم «هرگِه وَ بُوأ یا دَا خُوش گَن وَ فاش بَگِه، الوت بایس بَگُشیئَه.» ^{۱۱} اما شِما مُئیت آیم تُونِه وَ بُوأ یا دَاش بُئَه: «هر چئی کِه قَرار دِ مِه وَ شِما بَرَسَه، وَخَمَه، یعنی وَ خدا دِئَه بَه» ^{۱۲} اوسِه دِ نِیمِلیت هیچ کاری سی بُوأ یا دَاش بَگِه. ^{۱۳} شِما هِه چنی وَ آیین دابین خُوت، کِه وَنُونِه وَ باقی هَم یای مِئیت، کُومِ خدانِه باطل می کیت وَ دِ ای جور کاریا زیاد می کیت.

^{۱۴} عیسی گِلی هنی او جِماعَت نِه جِنا کِرد وَ تِه خُوش وَ گُت: «گِردَت وَ مِه گوش بُئیت وَ یِنِه بَقَمیت: ^{۱۵} هیچ چي وَ در دِ آیم نی کِه بَتُونِه وَ رَتِه وَ مِینه او، اُونِه نِجس بَگِه، بَلِکِم اُوجیایی کِه دِ مِینه آیم میا وَ در، وَنا کِه آیمِه نِجس می گِه. ^{۱۶} [هرگِه گوش شِنوا دازَه، بَشَنُوا!]

^{۱۷} دِما یِکِه عیسی دِ مردم سَوا بی وَرَت وَ خُونِه، شاگردیاش معنی مَثَلِه نِه دِش پُرسیین. ^{۱۸} عیسی وَش گُت: «پس شِما هَم نِمی قَمیت؟ مِه نُونیت کِه اُوجی کِه مَوحوریت تُونِه آیم نِجس بَگِه ^{۱۹} سی یِکِه خوراک وا قلب وَ جُونِت کاری ناز، بَلِکِم می رَومِینه گِیه وَ اوسِه دَفَع مَوتَه.» هِه وَ چنی عیسی وا ای قِصَه، گِرد خوراکیانِه پاک اعلام کِرد. ^{۲۰} او دِ دِماش گُت: «اُوجی کِه دِ دِل وَرمِیسَه، وَنا آ کِه، آیمِه نِجس می گِه. ^{۲۱} سی یِکِه پَنُونِه اُوجی کِه دِ وجودش، دِ دِل آیم وَرمِیسَه: فکریا گَن، بی عَفَتی، دُزی، قتل، زنا، ^{۲۲} طمع، شِرازت، حَقَه، هرزِه ای، حَسیدی، بَخْتوم، غُورتی وَ حماقت. ^{۲۳} گِرد ای گنی یا دِ دِل آیم می گِه وَ دَر و

اونه نجس می گه.»

ایمونه زینه ای که یهودی نوی

^{۲۴} عیسی اوچه نه نیا و رت و منطقه صور و صیدون. رت و خونه ای؛ اما نیمحاس گس و اخور با. وا ای حال تئونس خوشه قائم بگه. ^{۲۵} زینه ای که دختر گچکش روح گن داش، هه که اشتفت او ها اوچه، جلدی اوما آفتا و پایش. ^{۲۶} او ز که یهودی نوی و د مردمون فینیقیه سوریه بی، لالکس و عیسی دیونه د دخترش بگه و در. ^{۲۷} عیسی وش گت: «بیل اول بجو سیر بان، سی یکه روا نی که نون بجونه پیری و بنیش و ته سئی یا.» ^{۲۸} اما ز جئود: «آ، آقا، وا ای حال حتی سئی یا هم د پا سفزه د حیرده نونیا بجو مخورن.» ^{۲۹} عیسی وش گت: «و سته ای قصت، رو که دیو د دخترت کرد و در!» ^{۳۰} او ز هه که ریس و خونه، دی که دخترش دراز کرد آ د رختخو و دیو دش کرده و در.

عیسی یه پیا کر شفا میه

^{۳۱} عیسی د منطقه صور ورگشت و د ر صیدون رت والا دریاچه جلیل، د مینه منطقه دکابولیس رد می. ^{۳۲} د اوچه پیایی نه آوردن و تیش که هم گری و هم بروال بی. لالکس و عیسی تا دسشه بنی یه و ری او. ^{۳۳} عیسی او پیانه د مینه جماعت آورد و در، برد و لائی و کلکباشه نیا د گوشیا او پیا. اوسه تفکه ون زونه او پیانه لمس کرد. ^{۳۴} اوسه گز بری و آسمو، حناسه ای گشی و گت: «افاتاح!» - یعنی «بگش!» ^{۳۵} گوشیا او پیا گشس و بری روتونش آزا بی و تونس و راحتی قصه بگه. ^{۳۶} عیسی ونونه منا کرد که ای جریانه و گس نوان. اما هرچی بیشتر مناش می کرد، بیشتر چاو ای جریانه می ون. ^{۳۷} مردم خیلی بلاجیش میما و می گتن: «هرچی او کرده، خوا؛ کاری کرده حتی گریا می شنوتن و لالیا قصه می گن!»

۸

خوراک دیه و چار هزار نفر

^۱ د او روزیا، گلی هنی جمجماقی جمع بی ین و سی یکه چیئی سی خرده ناشتن، عیسی شاگردیاشه حنا کرد و وش گت: ^۲ «دلم سی ای مردم میسور، سی یکه آلان سه روزه که هان وا مه و چیی سی خرده نازن. ^۳ آر ونونه گسته ر بکم تا

رُوان و حُونِیاش، دِ ر دِ پا مِفَتَن، سی یَکِه قَری دِش دِ ر دیری اُومانَه. ۴ شاگردیا دِ جُئو گِئِن: «دِ ای بیائو سی سیر کِردِنه یَنو، نُو دِ گُجا بیاریم؟» ۵ عیسی پُرسی: «چَن نُو داریت؟» گِئِن: «هَف نُو.» ۶ اوسِه و جِماعَت هُد کرد تا بَنشِیَن و ری زِمی. بعد هَف نُونه گِرت و دِما شکرگزاری، گُت گُت کرد و و شاگردیاش دِ تا بَنیَئَن وِر مردم؛ شاگردیا هَم ای کار کِردِن. ۷ چَن ماهی گُچک هَم داشتِن. پس عیسی و نُونه بَرکت دِ و گُت: بَنیَئَن وِر مردم. ۸ گِردِش حَرِدِن و سیر بی یَن و هَف سَلَه هَم پُر دِ حیردِه نونیا باقی مَنه جمع کِردِن. ۹ دِ اوچِه نِزیکِه چار هزار نَفَر بی یَن. اوسِه عیسی جِماعَت نِه مُرخص کرد ۱۰ و آزعی وَّارَد شاگردیا سَوار قایق بی وُرت و منطقه دالمانوتا.

درخواس په نِشُونَه آسْمُونی

۱۱ علمای فِرَقَه قَریسی اُومان و تِه عیسی و واش نیان و بَحْث کِردِه. و نو سی اِمْتِحو، په نِشُونَه آسْمُونی دِش حاسِن. ۱۲ اَمّا عیسی جِناسِه ای دِ دِل گُشی و گُت: «سی چی ای نسل په نِشُونَه می حَا؟ و راسی وُت مُئِم، هیچ نِشُونَه ای وِش دِئِه نِموئِه.» ۱۳ اوسِه و نُونه وِل کرد و دِ سَر سَوار قایق بی وُرت واولانِه دریا.

خمیرمایه قَریسیا و هیرودیس

۱۴ شاگردیا دِ وِیش رَتی وَا خُوشو نُو وِردارَن، و دِ مِینه قایق په نُو بَیشَتِر ناشِئِن. ۱۵ عیسی وِش هِشتار دِ وُ گُت: «حَواسِتُ با دِ خمیرمایه قَریسیا و خمیرمایه هیرودیس دیری بَکیت.» ۱۶ شاگردیا دِ یَکِه نُو نازَن وَا یَک نیان وِ دَمِرگِه کِردِه. ۱۷ عیسی که یَنه قَمسی، وِش گُت: «سی چی دِ یَکِه نُو ناریت وَا یَک دَمِرگِه می کیت؟ مَه هَنی نُونیت وَ حالِیتُ نی؟ مَر هَنی دِلِتُ سَخْتَه؟» ۱۸ یعنی چَش داریت و نِمینِیت و گُوش داریت و نِمی شُئوئِیت؟ یعنی دِ وِیرتُ رَئِه؟ ۱۹ هَه که پَنج نُونه سی پَنج هزار نَفَر گُت گُت کِردِم، چَن سَلَه پُر دِ حیردِه نُونیا باقی مَنه جمع کِردیت؟» گِئِن: «دُوازَه سَلَه.» ۲۰ «وَه هَه که هَف نُونه سی چار هزار نَفَر، چَن سَلَه پُر دِ حیردِه نُونیا باقی مَنه جمع کِردیت؟» گِئِن: «هَف سَلَه.» ۲۱ اوسِه عیسی وِش گُت: «یعنی هَنی هَم نِمی قَمیت؟»

شفا پیا گُور دِ بَیت صِیدا

۲۲ هَه که رَسِیَن و بَیت صِیدا، قَری، پیا گُورینه اُورِدِن و تِه عیسی، لالِکِیَن

دَس بَنِيه وِ قِش. ^{۲۳} عیسی دَس او پیا کورنِه گِرت و اونِه دِ آبادی بُرد و در. اوسِه تُفگِشِه وَن وِ رِی چَشیا او پیا و دَسیاشِه نیا وِ رِی چَشیاش و پُرسی: «چیئی مینی؟» ^{۲۴} او پیا سر بُن کِرد و گُت: «مَرَدِم نِه هه چی دارِ درختیایی مِئینم کِه وِ رِی مِرن.» ^{۲۵} پس عیسی یِه گِل هَنی دَسیاشِه نیا وِ رِی چَشیا او پیا. اوسِه چَشیاش وازِبی، بینایی خُوشه وِ دَس اُورد، و همه چی نِه خُومِئی. ^{۲۶} عیسی رِش کِرد و خُونه وُگُت: «دَ وِرنِگرد وِ آبادی.»

اعتراف پطرس دِ بارهٔ عیسی

^{۲۷} عیسی وَاَرِد شاگردیاش رَت وِ آبادیا هُورِه قیصریهٔ فیلیپی. دِ مینه رَ، دِ شاگردیاش پُرسی: «وِ نظرِ مَرَدِم مِه کیم؟» ^{۲۸} وِنو وِش جُئو دَن: «قَری مُنن یحیی تعمیددَهَنده آپی، قَری مُنن ایلیای نبی وِ باقی هَم مُنن یکی دِ پَعَمَریائی.» ^{۲۹} اما عیسی دِش پُرسی: «شِما چی مُئیت؟ وِ نظرِ شِما مِه کیم؟» پطرس جُئو دَ: «تُو مسیح موعودی.» ^{۳۰} عیسی ونونه سَخَت مناش کِرد کِه دِ بارهٔ او وِ گسی چیئی نُنن.

پیشگویی عیسی دِ بارهٔ مُردن وِ زَنهٔ بینِه خُوش

^{۳۱} عیسی نیا وِ تعلیم دِیَه وِش کِه لازمهٔ کُر انسان عَدَوِ زیادی بِنِه وِ دِ لا مشایخ وِ سُرُون کاهنیا وِ معلّمیا تورات رد با، بَگشی آ وِ دِما سِه رو، زَنه با. ^{۳۲} هِه کِه عیسی یِنه آشکارا گُت، پطرس اونِه بُرد والائی وِ نیا وِ مِنا کِردِنِش. ^{۳۳} اما عیسی ریشِه لِرَن، سیلی وِ شاگردیاش کِرد وِ پطرس نِه مِنا کِرد و گُت: «دِ مِه دیر با، اِ شِیطو! سی یکه فِکریا تُو انسانی آ، نِه خدایی.»

^{۳۴} اوسِه جِماعَت نِه وَاَرِد شاگردیاش جِنا کِرد وِش گُت: «آر یکی باها بیا دِ دُم مِه، بایس خُوشه حاشا بَگه، صلیبِ خُوشه وِرداره وُ دِ دُم مِه بیایه. ^{۳۵} سی یکه هر کِه باها جُونِ خُوشه نجات بِنه، وَنِه دِ دَس مِئه؛ اما هر کِه سی خاطرِ مِه وِ سی خاطرِ انجیل جُونِشِه دِ دَس بِنه، وَنِه نجات مِئه. ^{۳۶} چه فایدهٔ سی آیم دِاره کِه گِردِ دنیانه بیار وِ دَس اما جونه خُوشه بَوازِه؟ ^{۳۷} آیم دِ جالِ جُونِ خُوش چی تُونه بِنه؟ ^{۳۸} سی یکه هر کِه دِ مینه ای نسل زِناکار وِ گنه کار دِ مِو وِ قِصَه یام عار داشتوَنه، کُر انسان هَم اوسِه کِه دِ مینه جِلالِ بُوَا خُوش وَاَرِد فِرِشتیا مقدّس بیایه، دِش عار داره.»

۱ وَ هَمَّ عِيسَى وَ جَمَاعَتُ وَ شَاغَرْدِيَا گُت: «و راسی وَتْ مُئِم، قَری ایچِه اِسیان، تا پاتشایی خدانه که وا قدرت اومايه، نیئن، تُم مرگِ نِمیچَشَن.»

عوض بینه نما ری عیسی

۲ دِما شَش رو، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنايه وِرداشت و وُنونه تَنیا و آرد خُوش بُرد و سَر کُ بِلنی تا وا یِک تَنیا بان. دِوچه، دِ وَر وِنو، نِما ریش عوض بی. ۳ بِرچه جُومَش اُوما وَ اوقه اسپِ بی، چنو که دِ مینه دُنیا هیچ چیئِ نَتُونَه جُومَه اِبی نِه وَ چنی اِسپی بَگه. ۴ هه دِ او موقع، ایلِیا نبی و آرد موسی دِ وَر چَشیاشِ ظاهر بی ین و و آرد عیسی نیان و دَم تَقَه کِردِه. ۵ پطرس و عیسی گُت: «اُستاد، خُوا اِیما هَیم وِیچه. پیل سِه تا گُولا بَسازیم، یِکی سی تُو، یِکی سی موسی و یِکی هَم سی ایلِیا.» ۶ پطرس نُونس چی بُئَه، سی یِکه زرتلاق بیئینی. ۷ اوسِه اُوری وُنونه گِرت دِ وَر و دَنگی دِ اُور رَسَس که، «پِناآ گِرِ عزیزم، وِش گوش بیریت.» ۸ یِگی، هه که سیلِ دُورُورُش کِردن، هیشکنه غیرِ عیسی و تِه خُوشو نیی ین، و بس.

۹ هه یِکه دِ کُ سرازیر بیئن و هار، عیسی وِش قَدِغَن کرد که دِ چِیکه دِیَنه سی کَس نُنَن تا زُمونی که گِرِ انسان دِ مُردِیا زَنه با. ۱۰ وِنو اِبی جَریانه دِ مابینِ خُوشو نِیه داشتن، اما دِ یِک میُرسِیین که 'زَنه بینه دِ مُردِیا' دِ چِینه. ۱۱ اوسِه دِ عیسی پُرسِیین: «سی چی معلَمیا تورات مُنَن اَوَل بایس ایلِیا نبی بیا؟» ۱۲ عیسی جُئو د: «الَوَت که اَوَل ایلِیا مِیا تا همه چِینه راسِ رِیس بَگه. اما سی چی دِبار گِرِ انسان دِ نِیسَنه یا مقدس اومايه بایس عَدُو زِیادی بَگَشَه وَ بی قُرپش بَگن؟ ۱۳ اما، مِه وَتْ مُئِم که ایلِیا، هه چنو که دِبارش نِیسَنه بی یَه، اُوما وَ وِنو هر چیئِ که حاسِن واش کِردن.»

شفا گری که روح گن داشت

۱۴ هه که رَسِسن و تِه باقی شاگردِیا، دِیین بُری وَ شُری دِ مَرَدِم دُورُشونه گِرتَنه و معلَمیا تورات هَم ها واش بَحْث می گن. ۱۵ گِرد جِماعَت تا عِیسانِه دِیین بِلاجِیش اُوما وَ وُدو اُومان، وِش سِلام کِردن. ۱۶ عیسی دِش پُرسی: «دِبارَه چی ها وا شاگردِیا بَحْث می کیت؟» ۱۷ پیاپی دِ مینه جَمعیت جُئو د: «اُستاد، گِرمِه اُورِدَمَه و تِه تُو. سی یِکه گِرفتار روحی بیه که دَمَش چِفَت کَرَد نِمیله قِصَه بَگه. ۱۸ هه که اونه مِیرَه، می گُواش وِ زِمی، چنو که دَمَش کَف می که، دِئُونِیاش چِفَت مُوئن و یِک وَ بَدَنِش حُشک مُوئَه. دِ شاگردِیات حاسِم او روح نِه بَگن وِ در، اما

تَنُونِسِن. «^{۱۹} عیسی دِ جُئو گُت: «ا نسل بی ایمو، تا و کی و آردِت بام و تحملتو بکم؟ ونه بیاریت و تم.»^{۲۰} گُرنه اُورِدِن و تَش. روح گن هه که عیسانه دی، آزی گُرنه وَن و پَرُوپیت و جوری که گُفتِس و زمی و هه چنو که دَمَش کف کِردی، پلکِس دِ خاک.»^{۲۱} عیسی دِ بوا گُرنه پُرسی: «دِ کِ اُفتایه و بی حالِ روز؟» جُئو د: «دِ بَجه ای.»^{۲۲} ای روح بیشتَر موقیا هه اونه وَنه دِ مینه آو و تَش تا هلاکِش بَکه. اَر تونی و مَورحم گن و شَفاش به.»^{۲۳} عیسی گُت: «اَر تونی! سی و که ایمو دازه همه چی مَوته.»^{۲۴} بوا او گُر جلدی وَا دَنگِ بِلن گُت: «ایمو دارم؛ کمِکم کُ تا و بی ایمونیم غالو بام!»^{۲۵} هه که عیسی دی که قری و دُو وولا میان، توپس و روح گن و گُت: «ای روحه گُر و لال، و تو هُد می کم دِش بک و در و دَ هیچ نَرُوی دِ مینش!»^{۲۶} روح نَعَره ای گُشی و گُرنه سخت وَن و پَرپیت، دِش کِرد و در. گُرنه چی لَشی اُفتا، چنو که بُری گُتن: «مُردَه.»^{۲۷} اما عیسی دِسی گُرنه گِرت، اونه بِلن کِرد، و گُر اِسا و سَر پا.^{۲۸} هه که عیسی رَت و حوَنه، شاگردیاش دِ تنیای دِش پُرسیین: «ا سی ایما تَنُونِسیم او روح نه بکیم ودر؟»^{۲۹} عیسی جُئو د: «ای چنس غیر دعا نمی که و در.»

عیسی دوازه مُردن و زنه بینه خوشه پیشگوی می که

^{۳۰} ونو دِ اوچه رتن و دِ مینه ولات جلیل رد بی ین. عیسی نیمِحاس کُسی دُونِسُوا او ها گُجا،^{۳۱} سی یکَه شاگردیاشه تعلیم می د و دِ ای باره واش صَبَت می کِرد که: «گُر انسان و دِسی مَرِدَم تسلیم مَوته و اونه می گُشن. اما سه رو دِما گُشِسِنش، زنه مَوته.»^{۳۲} اما ونو او چیئینه که عیسی وِش گُت نَقَمَسِن و زَلَش می رَت دِش بَپُرسِن.

کی دِ همه گِپتر آ؟

^{۳۳} ونو اومان و شهر گُفرناحوم. هه که دِ حوَنه بی ین، عیسی دِ شاگردیا پُرسی: «دِ مین ر دِ باره چه چیئ بَحَث می کردیت؟»^{۳۴} ونو بی کِش مَن، سی یکَه دِ مینه ر دِ باره یه بَحَث می کِردن که گُومَش دِ همه گِپتره.^{۳۵} عیسی نِشِس و او دوازه نَفَر نه حنا کِرد و گُت: «هر که می حا اَوَل با، بایس آخری و پاکار همه با.»^{۳۶} اوسه بَجه ای نه وِرداشت نیا دِ مینجاش، بعد گِرتش دِ مینه بغل، و وِش گُت: «هر که یه چنی بَجه اینه و نَوم مه قَبُول بَکه، مینه قَبُول کِردَه؛ و هر که مینه قَبُول بَکه، نه یکَه مینه، بَلِکم و که مینه کِل کِردنه قَبُول کِردَه.»^{۳۷}

هرگه و تیشکِ ایما نی، ها وا ایما

^{۳۸} یوحنا گت: «أستاذ، یکی نه دییم که و نوم تو دیویانه می کرد و در، نواشه گرتیم سی یکه د ایما نوی.» ^{۳۹} اما عیسی گت: «نواشه نیریت، سی یکه گسی نئوننه و نوم مه معجزه بکه و گری هنی، د مه گن بئه. ^{۴۰} سی یه هرگه و تیشک ایما نی، ها وا ایما. ^{۴۱} حقیقت و ت مئم، هرگه حتی جومی او خرده و نوم مه بئه و ت، سی یکه هینه مسیح هیسیت بی گموبی مژ نیمونه.

وسوسه گنه

^{۴۲} «هرگه باعث با یکی د ایی گچکیا که و مه ایمو دارن گنه بکه، سی او بیتر موی که سنگ آسیوء گپی دُر بگن و ملیش و بُنیش د دریا! ^{۴۳} آر دسِت تونه و گنه مونه، اونه قطع ک. سی یکه سی تو بیتره که علیل و حیات ابدی ر پیا بکی تا یکه وا دو دس و جنم، و تشی که هرگز گور نمونه، بفتی. ^{۴۴} [و جایی که نه کرم دِش می میزه نه تیش گور مونه.] ^{۴۵} و آر پات تونه و گنه می گشه، اونه قطع ک. سی تو بیتره که شل و حیات ابدی ر پیا بکی، تا یکه وا دو پا و جنم و نه بای. ^{۴۶} [و جایی که نه کرم دِش می میزه نه تیش گور مونه.] ^{۴۷} و آر چشت تونه و گنه مونه، اونه درآر، سی تو بیتره که وا یه چش و پاتشایی خدا ر پیا بکی، تا یکه وا دو چش و جنم و نه بای، ^{۴۸} جایی که

»نه کرم دِش می میزه

و نه تیش گور مونه.»

^{۴۹} «هر چیئی و تیش نمکدار مونه. ^{۵۰} نمک خوا، اما آر خاصیتش د دس بئه، چطور مونه اونه د سر نمک دار کرد؟ شما هم د خوتو نمک داشتوئیت و وا یک د صلح و صفا و سر بُوریت.»

۱۰

تعلیم دباره طلاق

^۱ عیسی او ملنه نیا و رت و منطقه یهودیه وولانه گلال اُردن. گلی هنی جماعتیا جمع بی پن و تیش، و او بنا و روال همیشه اییش، و ش تعلیم می د. ^۲ علمای فرقه فریسی اومان و تیش و سی امتحو دِش پُرسین: «یعنی جایز آ که پیا زینه خوشه طلاق بئه؟» ^۳ عیسی د جئوش گت: «موسی چه هدی و ت کرده؟» ^۴ گتن: «موسی اجازه دئه که پیا طلاقنامه ایی بنیسنه و زینه خوشه ر

بَگه رُوئِه. «^۵ عیسی وش گُت: «موسی و سُنَه سَنگدلی شِما اِی هُده سیئ نیسن. ^۶ اَمّا هه دِ او شروع آفرینش، خدا «وَنُونِه پیا و رَ آفری.»^۷ و «رُوتا پیا دِ بُوا و دَا خُوش جِگا موئِه، و زینَه خُوش میچسبَه،^۸ و او دُو یِک مُوئن.» بنابرای، دُوسِه وادِما دِ دُو نیسن، بَلکم یه تَن. ^۹ پس اوچی که خدا و یِک وَئِه، انسان جِگا نِمیکه.»

^{۱۰} هه که عیسی و شاگردیا دِ حُونَه بی یِن، شاگردیا گلی هنی دِبارَه اِی موضوع دِ عیسی پُرسیئن. ^{۱۱} عیسی وش گُت: «هرکه زینشه طلاق بئه و رُنی هنی باها، نِسوت و زینَه خُوش زِنا کِرده. ^{۱۲} و آر رُنی دِ میرش طلاق بی ر و شی بَگه، زِنا کِرده.»

عیسی و بَجو

^{۱۳} مردم بَجُونَه اُوردِن و تِه عیسی تا دَس خیر بَنی یه و ری سَرِش. شاگردیا مردم نه سی اِی کارش مَنا کِردِن. ^{۱۴} اَمّا عیسی هه که یِنه دی، تَش گِرت و و شاگردیاش گُت: «بیلیت بَجو بیان و تِه مِه؛ ناهاشُونه نیریت، سی یِکه پاتشایی خدا هینه چنی گَسونیه. ^{۱۵} و راسی وِت مُئم، هرکه پاتشایی خدانه هه چی بَجه اِی قبول نَگه، و وَر پیا نِمیکه.» ^{۱۶} اوسِه بَجُونَه گِرت دِ بَغل، دَس نیا و ری سَرِش و برکتش دِ.

جَوُونَه دُولَه مَن

^{۱۷} هه که عیسی اُفتا و رَ، پیاپی وادو اوما و دِ بَرورِش رُنی رَ و پُرسی: «اُستادِ خُو، چی بَکم تا حیات ابدینه بُورم و ارث؟» ^{۱۸} عیسی وش جُئو د: «سی چی مَنه خُو جِنا می کی؟ هیشکه خُو نی مَر تنیا خدا. ^{۱۹} هُدهیا نه دُونی: «قتل نَک، زِنا نَک، دُزی نَک، شاهادتی دُرو نه، حقه بازی نَک، قُرپ بُوا و دَا تِه داشتو.» ^{۲۰} او پیا دِ جُئو عیسی گُت: «اُستاد، گردِ یُنونه دِ جَوُونی وِجا اُوردِمه.» ^{۲۱} عیسی گِز بری وش، وا محبت وش گُت: «تُو یه چی کم داری؛ رُو هر چی که داری بَ فروش و پیلشه ب و ژاریا که دِ اَسمو گنجی داشتویی. اوسِه بیا و مُرید مِه بو.» ^{۲۲} پیاگه دِ اِی قِصَه نا اُمید بی وا ناراحتی دِ اوچه رت، سی یِکه مال و مَنال زیادی داش.

^{۲۳} عیسی سیلی کِرد و دُورور، و شاگردیاش گُت: «چنی رَ پیا کِردنه دُولَه مَنیا و پاتشایی خدا سَخته!» ^{۲۴} شاگردیا دِ قِصَه یا عیسی بِلاجیش اوما. اَمّا عیسی گل هنی وش گُت: «رولَه یا، رَ پیا کِرده و پاتشایی خدا چنی سَخته! ^{۲۵} رَد بینَه شُتر دِ سیلا سیزه اُسوترَه تا رَ پیا کِردِن اَیم دُولَه مَن و پاتشایی خدا.» ^{۲۶} شاگردیا که

خيلي ٻلاجيش اوماي، وا يڪ مي گتن: «پس ڪي تونه نجات پيا بگه؟» ^{٢٧} عيسيٰ گز بري وِشَنو گت: «سي آيم ممڪن ني، اما سي خدا چني ني؛ سي يڪه همه چي سي خدا مُمڪنه.»

^{٢٨} اوسه پطرس نيا وِ قصه ڪرد و گت: «ايمدال اِما همه چينه نيايمه و اومايمه دِ دمه ت.» ^{٢٩} عيسيٰ گت: «وِ راسي وِث مُم، ڪسي ني ڪه وِ سَنه مه وِ سَنه انجيل، حونه، براريا، خواريا، دا، بوا يا اولاديا وِ املاڪ خوشه ول ڪردوئه ^{٣٠} وِ دِ مينه ابي دوزه صد بَرور بيشتر حُونيا، براريا، خواريا، دايا، اولاديا وِ املاڪ، وِ وارديش رَمَت وِ عَدُو وِ دَس نيار وِ دِ مينه دوزه آينده هم حيات ابدی نِصِيوش نُوئه. ^{٣١} اما خيليا ڪه اول هيسن آخر موان، وِ آخريا اول!»

عيسيٰ سي گل سِئِم مُردن وِ زنه بينه خوش پيشگويي مي ڪه

^{٣٢} ونو دِ ر اورشليم بي ين و عيسيٰ دِ ناهاش ر مي رت. ملاق دِ گپ شاگرديا بُري وِ ونو ڪه دِ دِما سرِش ميو مان، هراسو بيئن. عيسيٰ گلي هني او دوازَه نَقَرنه بُرد والاي وِ اوچي ڪه بايس وِ سرِش بيا، سيش گت. ^{٣٣} گت: «ايمدال مي ريم وِ اورشليم. دِ اوچه گرِ انسانه وِ سرون ڪاهنيا وِ معلما تورات تسليم مي ڪن. ونو اونه مَڪومش مي ڪن وِ مرگ وِ مئيش وِ دَس غير يهوديا. ^{٣٤} ونو لُفوز وِش مونن، وِش تُفڪه مونن وِ شلاقش مي زَنن، وِ مي گشنش. دِما سه روزنه موئه.»

درخواس يعقوب وِ يوحنا

^{٣٥} يعقوب وِ يوحنا گريا زبدي اومان وِ تَش وِ گتن: «اُستاد، تَمنا داريم اوچي ڪه دِت مي حايم، سيمو بڪي!» ^{٣٦} عيسيٰ وِش گت: «مي حايت چي سيئ بڪم؟» ^{٣٧} گتن: «لطفی بڪ وِمو ڪه دِ جلالِ تُو، يڪي دِمو وِ لا راس وِ يڪي هني دِمو وِ لا چپ تُو بَنشينيم.» ^{٣٨} عيسيٰ وِش گت: «شما نُونيت چي مي حايت. يعني تُونيت دِ پيالِه ابي ڪه مه وِرميراشنيم، وِراشَنيت وِ تعميدي ڪه مه مي رِم، پيريت؟» ^{٣٩} گتن: «بله، تُونيم.» عيسيٰ گت: «الوت ڪه دِ پيالِه ابي ڪه مه وِرميراشنيم، وِرميراشَنيت وِ تعميدي ڪه مه مي رِم، ميريت. ^{٤٠} اما دُونسوئيت ڪه نَشِسه وِ لا راس وِ چپ مه، دِ اختيار مه ني تا وَنه وِ ڪسي عطا بڪم. ابي جا يگا هيئه ڪسُونيه ڪه سيش اُماده بي يه.»

^{٤١} هه ڪه ده شاگرد هني يَنه اِشَنفَتَن دِ دَس يعقوب وِ يوحنا تَش گرين. ^{٤٢} عيسيٰ وِ نونه جِنا ڪرد وِ گت: «شما دُونيت ونو ڪه حاڪميا باقي قوميا وِ شمار ميان وِش سروري مي ڪن وِ گپُونش وِش فرمُو مَن. ^{٤٣} اما دِ مينه شما چني نُوئه.»

هرگه می‌حدا مینه شما گپ با، بایس پاکار شما با. ^{۴۴} و هرگه می‌حدا مینه شما
اؤل با، بایس غلم همه با. ^{۴۵} چنوکه گر انسان هم نیوما آتا خدمتش بکن، بلکم
أما آتا خدمت بگه و جونشه سی‌خی باها در خلیا بته.»

شفا بارتیمائوس کور

^{۴۶} اوسه اومان و آریحا. و هه که عیسی وارد شاگردباش و جمجماقی در مردم در
آریحا می‌کردن و در، گدا گوری و نوم بارتیمائوس، گر تیمائوس، نیشی در زنه
جده. ^{۴۷} هه که اشتفت که عیسی ناصری آ، قازن که: «عیسی، گر داوود
پاتشاه، رحمت بیا وم!» ^{۴۸} خیلی در مردم اونه منا کردن که کیش نک، اما او
بیشتر می‌قازن: «گر داوود پاتشاه، رمت بیا وم!» ^{۴۹} عیسی اسا و گت: «ونه
حنا بکیت.» پس او پیا گورینه حنا کردن، و وش گتن: «دلت فرص با! وری که
ها حنات می‌گه.» ^{۵۰} او آزعی سترشه ون والائی، در جاش هیز گرت و اوما و ته
عیسی. ^{۵۱} عیسی دش پرسی: «می‌حای چی سیت بکم؟» جئو د: «أستاذ، می‌حام
چشام بینه.» ^{۵۲} عیسی وش گت: «رُو که ایمونت تونه شفا دئه.» او پیا، در
جا چشماش وازی و در دیم عیسی افتا و ر.

۱۱

عیسی شاهونه میا و مینه اورشلیم

^۱ هه که رسیسن و آبادیا بیت‌فاجی و بیت‌عنیا که در نزیکی اورشلیم در پا گو زیتو
بی، عیسی دو نفر در شاگردباشه کل کرد، ^۲ و وش گت: «ریت، و آبادی ایی که
ها در ناهاریت. هه یکه رسیسیت، گره خری نه بستسه مینیت که تا ایسه گسی
سوارش نویته. و نه واز بکیت و بیاریتش. ^۳ آر یکی دت پرسی: «سی چی چنی
می‌کیت؟» بُئیت: «خداوند و نه لازم داره و آزعی کیش می‌گه وادما.» ^۴ او دو تا
کردن و در، در کیچه ایی گره خرینه جستن که بستسی در جلو دری. پس و نه واز
کردن. ^۵ هه دو موقع، قری در ونو که دوجه ایسائینی، پرسین: «آسی گره خرینه
واز می‌کیت؟» ^۶ هر دیکش هه چنو که عیسی وش گتی، جئو دن؛ پس هشتین
برنش. ^۷ اوسه گره خرینه اوردن و ته عیسی، ستریاشونه وین و ری و، و عیسی
سوار بی. ^۸ بری در مردم هم ستریاشونه وله کردن و سر ر و قری هم پلپایی که در
مینه زمینیا بری نی، وله می‌کردن در ر. ^۹ وئونی که در ناهار عیسی می‌رتن و ونو که
در دما او می‌اومان، می‌قازن می‌گتن:

«نجات ب!»

«هُورِمَه وَ كَه وَ نُومِ خِداوندِ مِ آيَه!»

۱۰ «هُورِمَه پاتشايِ بُوا اِيما داوود كه ها دِ رَا!»

«نجات ب دِ عرشِ برين!»

۱۱ پس عيسى اوما و اورشليم و رت و معبد. داوچه همه چينه خو سيل كرد، اما سي يكه دير وخت بى و آرد او دوازده نفر رت و بيت عَنيا.

عيسى دار انجيرنه نفرى مى كه

۱۲ وا صُوش، هه كه دِ بيت عَنيا كردن و در، عيسى گُسنش بى. ۱۳ دِ دير دار انجيرى دى كه بَلگ داش؛ پس رت و نزيك تا بينه تونه و قش ميوه پيا بَكه. هه كه نزيك بى، غير بَلگ چيئى و ريش پيا نكرد، سي يكه هنى موسم انجير نوى. ۱۴ پس و دار انجير گت: «نكه كه دِ هرگز گس دِ تو ميوه بُحورَه!» شاگردياش يَنه اِشْتَفْتِن.

۱۵ هه كه رَسِين و اورشليم، عيسى رت و مينه معبد و ونو كه داوچه كسب كار مى كردن كِرْدِش و در. او ميزيا صَرافيا و بساطِ كُمُوتر فِرُوشيان چُورِشَه كرد ۱۶ و اِجازَه نَدَه گس سي جَواز كِرْدِنَه چِنسى دِ مينه صحنِ معبد رد بُوئَه. ۱۷ اوسه وش تعليم دِ و گت: «مَر دِ كِتاو انبيا نيسَنه نوبيه كه، «حُونَه مِه حُونَه دعا سي گردِ قُوميا حَنَه مُوئَه» اما شِما وَنَه كِرْدِيَتَه «لُونَه دُزيا».

۱۸ سُرُون كاهنِيا و معلمِيا تورات هه كه يَنه اِشْتَفْتِن، دِ دُم رِبي سي گُشتِنش بيئن، سي يكه دِش رَلَش مى رت، سي يه گردِ مردم دِ تعليمِيا او ماقِش بُردى. ۱۹ سِرِ اِيوازه، عيسى و شاگردِيا دِ شهر كِرْدِن و در.

حُشك بيبه نه دار انجير

۲۰ شُوصُو، دِ رَ، داركه انجيرِ دين كه دِ بُن حُشك بيئى. ۲۱ پِطَرُس اوما و ويرش و و عيسى گت: «اُستاد، سيل كُ! داركه انجير كه نَفَرى وش كِردى، حُشك بى يَه.» ۲۲ عيسى جُئو د: «و خدا اِيْمُو داشتُوئِيت. ۲۳ و راسى وُتْ مُئِم، آر يكي و اِپى كُ بَنَه، «دِ جا گَنَه با، بفت و دريا،» وَ شَك نُرَه و دِلَش بَلِكِم اِيْمُو داشتُو! كه اُوچى كه مُئَه موئَه، سيش اَنجُوم موئَه. ۲۴ پس وُتْ مُئِم، هر چيئى كه دِ دعا باحايِت و اِيْمُو داشتُوئِيت كه وَنَه و دَس اُورديتَه، سيئ اَنجُوم موئَه. ۲۵ «پس هه كه مَسِيت و دعا، آر دِ يكي چي وِدل داريت، اونه بَوخِشِيت تا بُوا

شِما هَم که ها دِ آسِمو، تصقیریا شِما نِه بَوَخَشَه. ^{۲۶} [اَمّا آر شِما نَوَخَشِیت، بُوآ شِما هَم که ها دِ آسِمو، تصقیریا شِمانِه نِمیوَخَشَه].»

سؤال دِ باره اقتدارِ عیسی

^{۲۷} ونو گِلی هَنی اُومان و اورشلیم. هه که عیسی دِ معبد قِدم میزَه، سُرُون کاهنیا و معلمیا تورات و مشایخ اُومان و تَش، ^{۲۸} پُرسِیین: «و چه اقتداری ایی کاریانِه می کی؟ کی اقتدار اَنجُوم ایی کاریانِه و تُو دِیه؟» ^{۲۹} عیسی دِ جُئوش گُت: «مه هَم می حام چیئی دِئ پُرسِم. جُئومه بَئیت تا مه هَم وِت بَئیم وَا چه اقتداری ایی کاریانِه می کم. ^{۳۰} تعمید یحیی دِلا خدا بی یا دِلا انسان؟ جُئو بَئیت.» ^{۳۱} ونو دِ مینه خُوش سُور کِردن، گُتِن: «آر بَئیم، "دِ لا خدا بی"، مَنّه، "آ سی وِش اِیمو نیوردیت؟" ^{۳۲} آر بَئیم، "دِ انسان...."» ونو دِ مردم زَلش می رت، سی یکه گرد مردم یحیانِه یه پیغمَر دُونِسِن. ^{۳۳} پس وِ عیسی جُئو دَن: «نُونیم.» عیسی گُت: «مه هَم وِت نُمَم وَا چه اقتداری ایی کاریانِه می کم.»

۱۲

مَثَل باغوونیا شرور

^۱ اوسِه عیسی وَا مَثَلِیا نیا واش وِ قِصَه کِردن وُ گُت: «پِیایی مَوئُسُونی غِرَس کِرد و دُورِش دیواری گُشی و حُوض کُچِکه ای سی تَلَقِنِه اَنگیر سی گِرتِن شِراو دِش گن و بُرجی سی ناتوری پِنا کِرد. اوسِه مَوئُسُونه اِجارَه دِ و چن باغُو و خُوش رت و سفر و مملکتی هَنی. ^۲ دِ مَوِسم چِیین اَنگیر، غُلمی کِل کِرد و تِه باغُوونیا تا بَرِشه دِ میوه مَوئُسو بَسُونه. ^۳ ونو غُلم نِه گِرتِن، زَن و دَس پَتی وِرگِردِن. ^۴ اوسِه صُحو باغ غُلمی هَنی کِل کِرد و تَش، اَمّا باغُوونیا سَرِشه اِشکِنان و واش وَا بیشِرمی رفتار کِردن. ^۵ دُواره غُلمی هَنی کِل کِرد، اَمّا اوَنم گُشتِن. و هه و ایی صُورت وَا باقی چنو کِردن؛ قَری نِه زَن و قَری نِه گُشتِن. ^۶ او هَنی یه نَفر هَنی داش که کِل بَگَه و او کُر عزیزش بی. آخِر سَر اوَنه رای کِرد و وَا خُوش گُت: "قُرپ کِرِمه نِیه میارَن." ^۷ اَمّا باغُوونیا وَا یَکتری گُتِن: "یَه وارث؛ بیایت اوَنه بَگُشیم تا میراثِش بَرَسه و اِیما." ^۸ پس اوَنه گِرتِن، گُشتِن و دِ مَوئُسو وِن و در. ^۹ ایسِه، صُوحو مَوئُسو چی می گَه؟ او می آیه و باغُوونیا نِه می گُشه، مَوئُسُونه مَنّه و گَسُونی هَنی. ^{۱۰} مَر یَنه دِ کِئآویا مَقَدَس نَحَنیته که:

«"بَر دی که معماریا رد کِردن،

بَرِدِ اَصْلِي بِنَا بِي يَه؟
١١ يَه كار خداوند بِيَه

و دِ چَش اِيما بِلَاجِيَه؟

١٢ و نو دِ دُم يَه بيئن تا عيسايه بُن دِ گير، سي يِكِه فَمِسَن كه اِي مَثَلِه دِبَارَه و نو گُتِه، اَمّا دِ مردم زَلَش مِي رَت؛ پس اوْنِه وِل كِرِدَن و رَتَن.

سؤال دِبَارَه خراج دِئِه

١٣ اوسه قري دِ علماي فرقه فَرِيسِي و قَرِي دِ لادراريا هيروديسِ كِل كِرِدَن و تِه عيسِي تا اوْنِه وَا قِصَا حُوش بُن و دَام. ١٤ و نو اُومان و تِه عيسِي و گُتَن: «اُستاد، دُونِم پيا ري راسي هيسي و زَلَت دِ كَس نِمِرِه، سي يِكِه گولِ ظاهِر نِموحوري، بَلِكِم رَ خدانه و دُرسِي ياي مِي. يعنِي دِئِه خراج و قيصر جايِز آيا نِه؟ ١٥ يعنِي بايس خَراج بِيُمُويا نِه؟» اَمّا عيسِي و رِيكاريشُ پي بُرد و گُت: «سي چي مِنه اِمِتَحو مِي كِيت؟ ديناري بياريت سيم تا وَنِه بِيَنِم.» ١٦ سكه اِي اُورِدَن. دِشُ پُرسِي: «نقش و نُوم كي ها و ري اِي سكه؟» جُئو دَن: «نقش و نُوم قيصر.» ١٧ عيسِي وِشُ گُت: «پس مالِ قيصرنِه و قيصر يِت و مالِ خدانه و خدا.» و نو دِ قِصَا او ماقِشُ بُرد.

سؤال دِبَارَه زَنه بينه مردِيا

١٨ اوسه علماي فرقه صَدُوقِي كه مِي گُتَن مُردِيا زَنه نِمُوتَن، اُومان و تِه عيسِي و سؤالي دِشُ كِرِدَن، گُتَن: ١٩ «اُستاد، موسي سي اِيما نِيسَن كه آر بَرارِ پيائي بَمِرِه و اَفَرِتَش بَجِه اِي ناشْتُوا او پيا بايس او اَفَرِتَنِه نِكا بَكِه تا نسلي سي بَرارِشُ بَنِيَه و جا. ٢٠ ايمدال، هَف بَرارِ بِي يَن. بَراره اَوَلِي زِيَه اِي حاس، و اُجاق گُور مُرد. ٢١ بَرارِ دُويَم، او اَفَرِت نِه نِكا كِرِد، اَمّا او هَم اُجاق گُور مُرد. بَرارِ سِئَم هَم هه چي. ٢٢ هه و اِي ترتيب، دِ هيج گُم دِ هَف بَرارِ بَجِه اِي نَمَن و جا. آخِر سَر، او اَفَرِت هَم مُرد. ٢٣ ايمدال، دِ قيامت كه مُردِيا زَنه مِوتَن، او ز، زِيَه گُوم دِشُ مِوتَه، سي يَه هر هَف بَرارِ اوْنِه نِكا كِرِدِي.»

٢٤ عيسِي وِشُ گُت: «مَر اِي قِصَه شِما حُوش دليل بر يَه ني كه شِما چَني هَايت دِ اشتباه، سي يِكِه شِما نِه نِيسَنِيَا مقدس دونيت و نِه قُدرتِ خدانه؟ ٢٥ سي يِكِه هه كه مُردِيا زَنه بان، نِه رَ مِي حان و نِه شي مِي كن؛ بَلِكِم مِوتَن چي فرشتِيا اَسِمُو. ٢٦ اَمّا دِبَارَه زَنه بينه مُردِيا، مَه دِ مِيَه تورات موسي نَحْنِيَه كه دِ حكاكِه بُوته تَش، چَطُور خدا وِشُ گُت: ”مِه هيسِم خدای ابراهيم و خدای

اسحق و خدای یعقوب“؟^{۲۷} خدا خدای مُردِیا نی، بَلکم خدای زَنبیا. شِما سَراپا
هایت دِ اَشْتِباہ!»

گپترین حکم

^{۲۸} یَکی دِ معلِیا تورات اوما و نَزیک و گپ گُفَتِشُونِه اِشَنَفَت. هِه کِه دی که
عیسی جُئو خُوی وِش دِ، دِش پُرسی: «کوم دِ حُکْمیا خدای، دِ همه مهمتر آ؟»
^{۲۹} عیسی وِش گت: «مهمترین حُکم پنا آ: ”بَشْنو ای اسرائیل، خداوند خدای
ایما، خداوند یکتا. ^{۳۰} خداوند خدای خُوتِه وَا تَمُومی دل و وَا تَمُومی جُو و وَا
تَمُومی فِکَر و وَا تَمُومی قَوّت خُوت دوس داشتو. ^{۳۱} دُوئِمین حُکم پنا: ”هَمَساتِه
هه چي خُوت دوس داشتو. گپتر دِ اِبی دُوتا، حُکمی نی.“ ^{۳۲} او معلِمکِه تورات
وِش گت: «دُرس گتی، اُستاد! وِراسی که خدا یَکی آ و غیر او خدایی نی، ^{۳۳} و وَا
وَا تَمُومی دل و وَا تَمُومی فِهم و وَا تَمُومی قَوّت خُوت دوس داشتِه، و هَمَساتِه
هه چي خُوت دوس داشتِه، مهمترِه دِ گردِ پِیشکَشیا سوختنی و گردِ قُرُونیا.»
^{۳۴} هِه کِه عیسی دی که عاقلُونِه جُئو دِ، وِش گت: «دِ پاتشایی خدا دیر نیسی.»
دُوسِه وَا دِما دِ هیشکِه جُرأت نکرَد چِیی دِش بَپُرسِه.

مسیح گر کیه؟

^{۳۵} هِه کِه عیسی دِ مینه صحنِ معبد تعلیم می دِ، پُرسی: «چَطُورِه که معلِیا
تورات مئن مسیح موعود گر داوود پاتشاه آ؟ ^{۳۶} داوود، خُوش وِ الهام
روح القدس گُتِه:

» “خداوند وِ خداوند مِه گت:

» وِ دَسِه راسِ مِه بَنشی

تا اوسِه که دُشَمِنِیا تِه بُنِم وِ زیر پات.»

^{۳۷} آَر داوود خُوش، اُونِه خداوند مُوَحُوْنِه، او چَطُور تُونِه گر داوود با؟» گردِ
جمعیت وَا هوس وِ حَرَفیا او گوش میدَن.

هشدار دِبارِه رهبریا دینی

^{۳۸} پس دِ تعلیم خُوش گت: «دِ معلِما تورات دیری بَکیت که دُوس دارَن وَا قَبا
بُئِن رَ رُوآن وِ مَرِدَم دِ کیچِه وِ بازار وِش سِلَام بَگَن، ^{۳۹} و دِ کَنیسیا بَترین جانِه
داشْتُونَن وِ دِ جَشْتِیا بَنشِیَن دِ جایا بالا مجلس. ^{۴۰} دِ یِه لا حُونیا اَفَرْتِیا نِه غارت
می گَن و دِ لایِ هَنی، سی خودنمایِ، دعا شُونِه گَش مِئَن. مُکافات یَنو خیلی

سخت تر مَوْنَه.

پیشکشِ آفرت

٤١ عیسیٰ نِشِسی دِ وَرِ صنوقِ بیتِ المالِ معبدِ وِ سیلِ کِردِنه مردمی که پیل می‌وَنِن دِ صنوقِ پیشکش. خِیلی دِ پیلداریا پیلِ زیادی می‌وَنِن. ٤٢ ایمدالِ آفرتِ ژاری اوما وِ دُو قِزو، وَن دِ صنوق. ٤٣ اوسه عیسیٰ شاگردیاش حِنا کِرد وِ وِش گُت: «وِ راسی وِتْ مُئِم، ایی آفرت دِ گردِ وِنو که پیل وَنِن دِ صنوقِ بیشترِ پیل وَن. ٤٤ سی یکِه گردِ وِنو دِ زیادی دارایش دِن، اما ایی ر دِ دَسْتَنگی حُوش، هر چی که داش د، یعنی تُمومیه روزیشه.»

۱۳

نِشُونیا آخِرِ ایی زِمُو

١ هِه که عیسیٰ دِ معبدِ می کِرد وِ در، یِکی دِ شاگردیاش وِش گُت: «اُستاد، سی! چه بَرَدیا باشکوهی وُ چه بِنایا باشکوهی!» ٢ عیسیٰ وِش گُت: «گردِ ایی بِنایا گپِ نه مِینی؟ بَرَدی وِ ری بَرَدی هَنی نِمیمونَه وِجا، بَلِکِم گردِشِ میرِی نَن.» ٣ هِه که عیسیٰ دِ کُو زیتُو نِشِسی ری وِری معبدِ خداوند، پطرس وِ یعقوب وِ یوحنا وِ آندریاس دِ تنیایِ دِش پُرسیِن: ٤ «وِمو بُ کی ایی اتفاقیا مِفْتَه وِ نِشُونَه نِزیکِ بی پِنِش چینه؟» ٥ عیسیٰ وِش گُت: «خواسِتْ با تا کِسی دِ رِ دِرِنیازِتْ. ٦ خِیلیا وِ نُوَم مِه میان، مَن "مِه هِه وِناَم" وِ خِیلیانِه دِ رِ وِ دَرِ می گَن. ٧ هِه که دِبارَه جنگیا می شُویت وِ خَوَرِ جنگیا وِ گوشتِ می رَسَه، دِ رَاو نَرِیت. یِه بایس اتفاقِ بَفْتَه، اما هَنی آخِرِ کارِ نَرَسَه. ٨ قُومی وِ تیشکِ قُومی هَنی وِ مملکتی وِ تیشکِ مملکتی هَنی وِرمِیسن. دِ جایا جور وِا جورِ زِی لَرِیا می آیه، وِ قَطی یا مَوْنَه. اما یِنو تَنیا هِه چی شروع رَا.»

٩ «وِ اما شِما خواسِتْ وِ خَوْتْ با، سی یکِه وِ سَنَه مِه شِمانِه میئن وِ مَحکَمیا وِ دِ کَنِیسیا می وِنِیتْ وِ فِلک، دِ بَرُورِ والیا وِ پاتشایا مِسیت تا دِ وَرِ وِنو شاهادتی بَئیت. ١٠ اولِ بایس ایی خَوَرِ حُوش پاتشایی خدا وِ گردِ قُومیا اعلام با. ١١ هِه که شِمانِه گرفتارِ بَگَن وِ بَوَرِیتْ وِ مَحکَمَه، دِ نُوآتِرِ دِلِدِهول نُوئیت که چی بَئیت، بَلِکِم هَرچی که دِ او ساعت وِ شِما گَنه مَوْنَه، وِنه بَئیت؛ سی یکِه وِ که مَنه شِما نِیسیت، بَلِکِم روحِ القدسه. ١٢ بَرار، بَرارِنه وِ بُوآ، اولادِنه مَنه وِ گُشت. اولادیا وِ تیشکِ دَا وِ بُوآ وِرمِیسن وِ نُونِه مَن وِ گُشت. ١٣ همه وِ سَنَه نُوَم مِه دِ شِما بی

مُورَن؛ اَمّا هرگه تا و آخر طاقت بيار، نجات پيا می گه.

^{۱۴} «اَمّا هه که او “کِفَارَتی و یزوگر” د جایی که نبایس، ایسا بِنیت - و که ها مُحُونَه حواسش با - اوسه ونو که د ولات یهودیه آن، بَجِیَن و کُویا؛ ^{۱۵} هرگه د سَرِ بُونَه حُونَه با، سی وِرداشتن سِترش وِر نگرده و حُونَه. ^{۱۶} هرگه د سَرِ زِمی با، سی وِرداشتن سِترش وِر نگرده و حُونَه. ^{۱۷} هیزو د او روزیا سی زَنُونَه آووس و دالگه یایی که بَجَه، ها و شیرش! ^{۱۸} دعا بَکیت که ایی چیا د زِمسو نُوئَه. ^{۱۹} سی یکه د او روزیا مُوئَه و چنو چَمری، که د اَوَل دُنیا که خدا آفری تا هه ایسه چی و، نویئه و هرگز هَم نِموئَه. ^{۲۰} و آر خداوند او روزیا نه گُل نِمیکرد، هیچ بَشری جُونَه سالم پیر نِمی کِرد. اَمّا و سَنَه برگزیدیا، که خوش وُونَه جگا کِرده، او روزیا نه گُل کِرده. ^{۲۱} د او زَمو، آر یکی و شِما بُئَه: “سِیل کُ، مسیح موعود ها ایچَه”، یا “سِیل کُ، او ها اوچَه!” باور نکیت. ^{۲۲} سی یکه گَسُونی و اسم مسیح موعود و پیغمبریا دِرُوکنی ورمیسن، نِشُونَه یا و معجزیا می گن تا آر بُوئَه، برگزیدیا نه دَر دِرَارن. ^{۲۳} پس حَواسِت با، سی یکه د نُوآتر، گردِ یُونَه وُت گِتم.

^{۲۴} «اَمّا د او روزیا، دِما او چَمَر،

» «اَفَتُو تاریک مُوئَه

و ماه دَ نیر نِمئَه.

^{۲۵} آساریا دِ آسَمو مِفَتَن و هار

و قُدرتیا آسَمو میان وِر کِسَه.”

^{۲۶} اوسه مردَم گر انسان مِیَن که وا قُدرت و جلالِ عظیم دِ اُوریا میایه. ^{۲۷} او فرشتیا نه کِل می گه و برگزیدیا خوشه دِ چار سیکِ دُنیا، دِ اَو سَرِ زِمی تا ایی سَرِ آسَمو، جمع می گه و دُوره یک.

^{۲۸} «ایمدال، دِ دار انجیر ایی درسِنه یای پیریت: هه یکه پَلِیاش زِم رَ وُ بَلگ دَ، می قَمیت که نُواسو نَزیکه. ^{۲۹} هه و چنی، هه که بِنیت که ایی چیا اِتفاق مِفَتَه، بَقَمیت که پاتشایی خدا نَزیکه، بَلِکَم اِسیا دِ دَم در. ^{۳۰} و راسی وُت مُئِم که تا گردِ یُنو اِتفاق نِفَتَه، ایی نسل دِ بین نِمیره. ^{۳۱} آسَمونو زِمی دِ بین می رَ، اَمّا قِصَه یا مِه دِ بین نِمیره.

چَش وِر وِرگِشْتِنَه مسیح

^{۳۲} «اَمّا دِ او روز و او ساعت هیشکه خَوَر نَارِ غَیر بُوا آسَمونی؛ حتی نَه فرشتیا

آسمو وَ نَه گَر هَم. ^{۳۳} پس و هوش بايت، بيار بائيت، سی يکه نُونيت او زمو کی می رَسه. ^{۳۴} او زمو هه چی پياپی آ که رَتوئه و سفر و دِ مَوِیع رَتَه، حُونِشه سِپَر دُوئه و پا کاريش، و دِ گردَه هر گوم وظیفه ای نیائوئه وَ وِ دربو هَم هُد کِر دُوئه که بيار بَموئه. ^{۳۵} پس شِما هَم بيار بائيت، سی يکه نُونيت صوحو حونه کی می آيه، شو یا نِصمه شو، مَوْقه بَنگ کَلشیر یا دِ لیسکِ آفَتو. ^{۳۶} نَکه که او یِگی بیایه و شِمانه دِ خَاوِ بِنَه. ^{۳۷} او چي که وِت مُئم، و همه مُئم: بيار بَمونيت!

توطعه قتل عیسی

۱ دُور و هَنی مَنی و عید پَسَخ و عید فَطیر. سَرُون کاهنیا و معلما تورات دِ دُم رَی بی ین که عیسانه وَا کِلکی گرفتار بَکن و بَگَشَن، ^۲ سی يکه می گِئِن: «دِ روزیا عید نِموئه، نَکه مردم شورش بَگَن.»

۳ هِه که عیسی دِ آبادی بَیت عَنیا دِ حُونَه شَمعون جُدامی نِشسی و سَرِ سَفَرَه، زینه ای وَا ظرف مرمري دِ رِغونَه گِرُو قِیمَتی، دِ سَنبل خالص، اوما و تِه عیسی و ظرفه اِشکنا، رِغونَه رخت و ری سَرِ عیسی. ^۴ قَری دِ وِنو که اوچه بیئَن تَش دِ سَرِش رَت، وَا یَکتری گِئِن: «سی چی بایس ای رِغو، چنی دِ بِن رُوئه؟ ^۵ سی يکه موی وَنه بالا سیصِد دینار فِرُوخت و پیلِشه دِ و ژاریا.» و سخت توپِسِن و او زِنَه. ^۶ اَمّا عیسی وِش گُت: «اونه بَلیت و حالِ خُوش. سی چی می چَز نِیتش؟ او کار خُوی دِ حَقَه مه کِر دَه. ^۷ ژاریانه هَمیشَه وَا خُوت داریت وَ هِه که باهیت نُونیت وِش کَمک بَکیت، اَمّا مه هَمیشَه وَا رِدِت نِیسَم. ^۸ ای رَاو چِیی که دِ دَسِش میوما، کِر د. او وَا ای کار، بدنِ مِنه دِ ناهاتر سی گَفَن و دَفَن، تَدِهین کِر د. ^۹ و راسی وِت مُئم، دِ گرد دُنیا، هر جا ای خَوَر خُوش پاتشایی خدا اعلام با، کار ای رَهَم و یای او وازگو مَوئه.»

خیانت یهودا

۱۰ اوسِه یهودا اَسَخریوطی که یَکی دِ او دُوارَه شاگرد بی، رَت و تِه سَرُون کاهنیا تا عیسانه بَنَه دِ قَپِش. ^{۱۱} وِنو هِه که حَرفیا یهودانه اِشْتَفَتِن، حَشاَل بیئِن و وَا وِعدَه پیل دَن. پس او دِ دمِ مِجالی بی تا عیسانه بَنَه دِ گیر.

شوم آخر

۱۲ دِ اَوَلین روز عید فطیر که برهٔ پَسَخِ نِه قُزونی می گَن، شاگردیا عیسی دِش پُرسیین: «می حای کجا ریم سیت تیارک بینیم تا شوم پَسَخِ نِه بُحوری؟» ۱۳ او دُو نفر دِ شاگردیاشه کِل کِرد و وش گُت: «رِت و شهر؛ دِاوجه پیاپی واکیرَه آوئی مینیت. رِت دِ دُمَش. ۱۴ هر جا که رِت، و صُوحو او حوَنه بُئیت، "اُستاد مُنّه، مِمُوحونّه مه ها کُجا تا شوم پَسَخِ نِه و شاگردیا بُحورم؟" ۱۵ و او بالاخونه گپ و فرش کِردِه و آماده ای وِت نَشومِیه. دِ اوجه سیمو تیارک بینیت.» ۱۶ شاگردیا رَین و شهر، همه چینّه هه چنو که وش گُتی پیا کِردن و پَسَخِ نِه تیارک دیین.

۱۷ هه که بی و شو، عیسی وَاَرِد دُوازه شاگردش رِت و اوجه. ۱۸ هه که نیشینی و سَرِ سِفَره و خوراک می خَرَدن، عیسی گُت: «و راسی وِت مُئِم که یکی دِت که واه مه خوراک موحوره مینه مُنّه دِ قَب دُشمه.» ۱۹ و نو غصه دار بین و یک و یک دِش پُرسیین: «مه که او کس نیسم؟» ۲۰ عیسی وش گُت: «یکی دِ شما دُوازه نَفَره، هه و که نونه خُوشه واه مه می زَنه دِ جُمیله. ۲۱ گر انسان هه چنو که دِباره او نیسنّه بی یه، می ر، اما هیرو سی او کس که گر انسانه تسلیم دُشمه می کهه. سی او بیتِری که هرگز و دی نِمما.»

۲۲ هَنی سرگرم خَرِدِه بین که عیسی نونه گرت و دِما شکر کرده، کت کت کِرد و دِ شاگردیا و گُت: «بیریت، پنا بدن مه.» ۲۳ اوسه پیا لَنه و رداشت و دِما شکر کرده، وش د و همه دِش وراشِن. ۲۴ و وش گُت: «ینا آخین مه سی عَتِ جدید که و سَنه خیلایا می ریزیّه. ۲۵ و راسی وِت مُئِم که دِ مَصُولِ مُود وِرِنمی راشنم تا روزی که وَنِه دِ پاتشایی خدا، تازّه وراشِنم.»

۲۶ اوسه دِما یکه نغمه پَرستشی حَن، والا کُو زیتو اُفتان وِر.

عیسی حاشا کردن پطرس پیشگوی می که

۲۷ عیسی وش گُت: «گر دِ شما دِ ر ول موئیت سی یکه نیسنّه بی یه،
 «چو بونه می زَینم»

و کاوویا دِ یک تَرَفه تی موئن.»

۲۸ اما دِما یکه زَنه بیئیم، دِ ناهای شما می رِم و شهر جلیل.» ۲۹ پطرس وش گُت: «حتی آر همه دِ ر ول بان، مه ول نِموئیم.» ۳۰ عیسی وش گُت: «و راسی وِت مُئِم که هه ایمشو، وِرز یکه کله شیر دُو گِل بُنگ وراز، سه گِل مینه حاشا می کی!» ۳۱ اما پطرس قاطع گُت: «آر لازم با وات بَمیرم، هیچ حاشات نِمیکم.» باقی شاگردیا هم هه چنی گُتن.

باغ جتسيموني

^{۳۲} اوسه رتن و جاي و نوم جتسيموني و داوچه عيسي و شاگردياش گت: «بنشينيت د ايچه، تا مه دعا بکم.» ^{۳۳} اوسه پطرس و يعقوب و يوحنا نه وا خوش بُرد و وا پټاره و دلدهولي، وش گت: ^{۳۴} «د زور غصه، ها مي ميرم. بمونيت ويچه و بيار بايت.» ^{۳۵} اوسه قد چني رت و ناهاير و سر نيا و زمين و دعا کرد که آر مونه او ساعت د سرش رد با. ^{۳۶} عيسي چني گت: «آبا، بوا، همه چي سيټ مُمکنه. ابي پيالنه د مه دير ک، اما نه و حاسه مه بلکم و اراده نو.» ^{۳۷} هه که ورگشت، ونونه دی که هان د خاو. اوسه و پطرس گت: «شمعون، حفتي يه؟ نکمسي ساعتی بيار بموني؟» ^{۳۸} بيار بايت و دعا بکيت تا د امتحو نفتيت. روح شوق دار اما جسم ضعيفه.» ^{۳۹} پس گلي هني رت و هه او دعانه کرد. ^{۴۰} هه که ورگشت، ونونه هه چنو د خاو دی، سي بکه چشياش خيلي سنگين بيټي. ونو نونسن چي وش بُن. ^{۴۱} اوسه عيسي سي گل سيم اوما و ته شاگرديا و وش گت: «يعني هني هم حاييت د خاو و استراحت مي کيت؟ د بستونه! موقکش ريسه. ايسه گر انسان و دسه گنه کاريا تسليم مونه.» ^{۴۲} وريسيت و راس، رمو. هيسه و که مينه منه د گير د رمي رسه.»

گرفتار بيينه عيسي

^{۴۳} عيسي هه چنو قصه مي کرد که يگلي يهودا، يکي د او دوازه شاگرد، و آرد قري گرز و دس و شمشير و دس، د لا سرون کاهنيا و معلميا تورات و مشايخ اومان. ^{۴۴} و که اونه تسليم کرد و همر اياش علامتي دي و گتي: «ونه که ماچ مي کم، هه ونا؛ اونه بيريت و وا حواس جمي بریت.» ^{۴۵} پس هه که ريس و اوچه، جلدی و عيسي نيزيک بي و گت: «استادا!» و اونه ماچ کرد. ^{۴۶} اوسه او آيميا رختيسن و سر عيسي، اونه گرتن. ^{۴۷} اما يکي د ونو که و آرد عيسي بي شمشير گشي، ضروتي و پاکار کاهن اعظم ر و گوش اونه بری. ^{۴۸} عيسي وش گت: «مر مه دزم که وا گرز و شمشير اومايته سي گرتيم؟» ^{۴۹} هر رو د ور چشت د مينه معبد تعليم ميدم و مينه نگر تيت. اما کثاويا مقدس بايس حقيقت پيا بکه.» ^{۵۰} اوسه گرد شاگرديا، اونه نيان، جيستن. ^{۵۱} جووني که تنيا يه لنگي د ور پيچني، د دم عيسي افتا و ر. اونه هم گرتن، ^{۵۲} اما او هرچي که د ور پيچني نيا و لخت برنه جيست.

محاکمه د حضور شوراي يهود

^{۵۳} عیسانِه بُردن و تِه کاهن اعظم. دِاوچه گردِ سُرُون کاهنیا و مشایخ و معلّمیا
 تورات جمع بیئینی. ^{۵۴} پطرس هَم دیرآدیر رت دِ دُم عیسی تا رَسَس و مینه
 خوشِ حُونَه کاهن اعظم. پس دِاوچه، و آردِ نِگبُونیا نِشَس دِ وَر تَش، تا خوشِه
 گرم بَکِه. ^{۵۵} سُرُون کاهنیا و گِردِه آلِه شُورا دِ دُم پیا کِردنِ شاهادتی دِروئی و
 تیشک عیسی بین تا اونِه بَکُشن، اما هیچی پیا نِکِردن. ^{۵۶} سی یَکِه هرچن خلیلا
 شاهادتیا دِرو و تیشک عیسی دَن، اما شاهادتیاش وا یَک، یَکی نوی. ^{۵۷} اوسِه
 قَری اومان وا وَر وَ دِ دِرو و تیشک او شاهادت دَن، گِئِن: ^{۵۸} «ایما حُومو
 اِشَنفَتیم که می گُت، "اِی معبدِ نِه که ساختَه دَسِه بَشَر خِرُو می کِم و دِ سه رو،
 معبدی هنی پنا می کِم که ساختَه دَسِه بَشَر نُوئِه."» ^{۵۹} حتی وا اِی حالِ شاهادتیا
 وِنو هَم وا یَک، یَکی نوی. ^{۶۰} اوسِه کاهن اعظم وِریسا و دِ بَرُوَر همه دِ عیسی
 پُرسی: «هیچ جُئو نِمی؟ یِه چیئِه که و تیشک تُو شاهادتی مَن؟» ^{۶۱} اما عیسی
 هِه چنی بی کِش مَن و جُئویی نَدِه. یِه گِل هنی کاهن اعظم دِش پُرسی: «یعنی تُو
 مسیح موعود، گُر خدای مِتبارکی؟» ^{۶۲} عیسی وِش گُت: «هیسَم، و گُر انسانِه
 مینیت که و دَس راسِ قُدرت متعال نِشَسِه وُ وا اُوریا آسَمو میایِه.» ^{۶۳} اوسِه
 کاهن اعظم یَخِه خوشِه دِرن و گُت: «دَ چِه حُجّه و شاهَدَه؟» ^{۶۴} کِفرشِه
 اِشَنفَتیت. حُکِمَتو چیئِه؟» وِنو گِردِش حُکم دَن که سِزاش مُردَنه. ^{۶۵} اوسِه قَری
 نیان و تُفَکِه وَنِه وِش؛ وِنو چَشیاشِه بَسَتِن و هِه چنو که اونِه می رَن، می گِئِن:
 «نَبوت کُ!» نِگبُونیا هَم اونِه گِرتِن و رَن.

حاشا کِردنِه پطرس

^{۶۶} هِه که پطرس هنی و هار، دِ مینه خوش بی، یَکی دِ کنیزیا کاهن اعظم هَم
 اُوما وُچِه ^{۶۷} وُ اونِه دی که دِ وَر تَش خوشِه گرم می که. او رَ خو گِز بُری وِش و
 گُت: «تُو هَم و آرد عیسی ناصری بی.» ^{۶۸} اما پطرس حاشا کِرد و گُت: «نُونِم و
 نِمیقِم چِی مئی!» یَنِه گُت و رت و مینه دالونِه حُونَه. هِه دِ او موقِع کِلِه شیر
 بُنگ وِراورد. ^{۶۹} گِلی هنی، چَش او کنیز اُفتا وِش و ونو که اوچه ایسائینی، گُت:
 «ای پیا یَکی دِ وُئوئِه.» ^{۷۰} اما پطرس دُواره حاشا کِرد. دِما گِری، وِنو که اوچه
 ایسائینی، یِه گِل هنی و پطرس گِئِن: «بی گِمو تُو هَم یَکی دِ وُئونی، سی یَکِه جَلیلی
 ای.» ^{۷۱} اما پطرس نیا و لَعن و گَن کِردِه و قِسمِ حرد، گُت: «ای پیا نِه که مُئیت،
 نِمیشناسِم!» ^{۷۲} هِه دِ او موقِع، کِلِه شیر سی گِل دُوئِم بُنگ وِراورد. اوسِه قِصَه
 یا عیسی اُوما و وِیر پطرس که وِش گُتی: «وَرز وَ که کِلِه شیر دُو گِل بُنگ وِرازه،

محاکمه دِ حضور پِلائُس

^۱ شُوصُو، جلدی سُرُونِ کاهنیا و آردِ مشایخ و معلّمیا تورات و گِرده اَعْضای شورا یهود نِشِسِن و شُور و عِسانِه کَت بَسْتِه بُردَن و تحویل پِلائُس دَن. ^۲ پِلائُس دِش پُرسی: «تُو پاتشاه یهودی؟» عِسی جُئو دَ: «تُو چنی گُتیه!» ^۳ سُرُونِ کاهنیا بُختومیا زیادی وش می زَن. ^۴ پِلائُس هَنی دِش پُرسی: «هیچ جُئوی ناری؟ سِیل کُ چنی وت بُختوم می زِن!» ^۵ اَمّا عِسی دَ هیچ جُئوی نَدّه، چنُو که پِلائُس بلاجیش اوما.

^۶ رِسمِ پِلائُس یِه بی که دِ مَوقِع عید، یِه زَندونی نِه و حاسِ مَرِدِم آزاد بَگَه. ^۷ دِ مِینه یاغیائی که و جُرمِ قتل دِ یِه بَلَبِشُو، افتائینی و هُلِفْدُو، پیایی و نَومِ بازاباس بی. ^۸ مَرِدِم اُومان و تِه پِلائُس و دِش حاسن که رِسمِ همیشه ایشه سیش و جا بیازِه. ^۹ پِلائُس دِش پُرسی: «می حایت پاتشاه یهودینه سیث آزاد بَکم؟» ^{۱۰} یِنه سی یِه کَت که قِمسی سُرُونِ کاهنیا عِسانِه دِ ری حَسیدی وش تسلیم کِرِدَنه. ^{۱۱} اَمّا سُرُونِ کاهنیا جمعیت نِه آنتریک کِرِدَن تا دِ پِلائُس باحان دِ جالِ عِسی، بازاباس نِه سیش آزاد بَگَه. ^{۱۲} اوسِه پِلائُس گِلی هَنی دِش پُرسی: «اوا ای پیا که شِما وَنِه پاتشاه یهود دُونیت، چی بَکم؟» ^{۱۳} یِه گِل هَنی قارزِن که: «مصلوبِش کُ!» ^{۱۴} پِلائُس دِش پُرسی: «سی چی؟ چه گَنیی کِرِدَه؟» اَمّا وَنو بیشتَر قارزِن: «مصلوبِش کُ!» ^{۱۵} پس پِلائُس که می حاسِ مَرِدِم نِه راضی بَگَه، بازاباس نِه سیش آزاد کِرِد و عِسانِه شلاق زَو دَ تا بَگَشَنش و صلیب.

قاف شَنِه و عِسی

^{۱۶} اوسِه سَروازیا، عِسانِه بُردَن و صَحِنِ کاخ، یعنی مَقَر والی، و گردِ گردان سَروازیانه هَم جِنا کِرِدَن. ^{۱۷} اوسِه سِترِه ارغوانی کِرِدَن دِ وِرش و تاجی دِ خار بافتن وَنِیان و سَرش. ^{۱۸} اوسِه دِ جَلُوش تعظیم کِرِدَن وُ می گِئِن: «دُرود و پاتشاه یهود!» ^{۱۹} و وا چُو می گَفَتِن دِ مِینه سَرش و تَفْگَه می وَنِن وش، دِ پَرُورش رُونی می زَن و تعظیم می کِرِدَن. ^{۲۰} دِما یَکه دَسِش وَنِن، سِترِه ارغوانی نِه دِ وِرش کِئِن، جُومَه خُوشه کِرِدَن دِ وِرش. اوسِه اونه بُردَن و در تا بَگَشَنش و صلیب.

و صلیب بیینه عِسی

۲۱ ونو رگدري و نُوْم شَمعون دِ مَرِدِم قيرَوانِ که بُوَا اسکندر و روفُس بی و دِ صَرا میوما، مجبور کِردن تا صلیب عیسانِه گول گش بَگه. ۲۲ پس عیسانِه بُردن و جایی و نُوْم جُلجُتا، که و معنی مَلَه جُمجُمه آ. ۲۳ اوسِه وش شِراو قاطی کِردِه و مُومنائی دَن، اما عیسی ناحاس. ۲۴ اوسِه کشینش و صلیب و جُومیاشه دِ مینه خُوشو بَر کِردن، سی دیاری بیئن بَر هر گُومش پِشک وِن. ۲۵ ساعت نُه صُوبی که اونه گشین و صلیب. ۲۶ ری تصقیر نُوْمش نیسنینی: «پاتشاه یهود.» ۲۷ دُو یاغی نِه هَم واش گشین و صلیب، یِکی دِ لا راس و یِکی دِ لا چپ او. ۲۸ [وایی ترتیب او نیسنَه کِتاویا مقدس حَقِیقَت پیا کِرد که مُئَه: «او دِ تصقیرکاریا و جِسو اوما.»] ۲۹ ونو که دُوجه رَد مَوین سَریاشُونِه تَکو میدَن، گَن وُ فاش می کِردن وُ می گِتن: «ه...ئو که می حاسی معبدنه خُزو بَکی و سه روزِه ونه دُواره بَسازی، ۳۰ خُوته نجات ب و دِ صلیب بیا و هار!» ۳۱ سَرون کاهنیا و معلمیا تورات هَم دِ مینه خُوشو لُغوز می وِن و می گِتن: «باقی نِه نجات دَ اما خُوشه نئونَه نجات بئه! ۳۲ ایسه بیلیت مسیح موعود، پاتشاه اسرائیل، دِ صلیب بیایه و هار تا بِنیمُئش وُ وش ایمو بیاریم.» او دُو نَفر که وَاَرِدش و صلیب بیئن هَم وش گَن فاش می کِردن.

مُردنه عیسی

۳۳ دِ ساعت دُواره ظُهر تا سِه بَعظُهر، ظُلَماتی گِردِه او دیارِ نِه گِرت دِ وَر. ۳۴ دِ ساعتِه سِه بَعظُهر، عیسی وا دَنگ بُلن هِلاتِه آورد: «ایلوئی، ایلوئی، لَمّا سَبَقُتَنی؟» یعنی «خدای مِه، خدای مِه، سی چی مِنه ول کِردیه؟» ۳۵ قَری دِ ونو که اُوجه بیئن هِه که یِنه اِشَنفَتَن، گِتن: «گوش بِیریت، ایلای نبی نِه حِنا می که.» ۳۶ پس یِکی دُواس وَا ناهَا و اِسفَنجی دِ شِراو غِزَسِه پُر کِرد و و سِرِه چُوبی نیا، بُرد جَلو دَمه عیسی تا وِراشَنه، و گت: «بیلیت بِنیم، ایلایا مِیا ونه دِ صلیب بیازه و هار؟» ۳۷ پس عیسی وا دَنگ بُلن حِناَسِه اَخِر گَشی. ۳۸ اوسِه پَرده مُعبد دِ بالا تا و هار، بی و دُو گت. ۳۹ هِه که فرمُونده سَروازیا که دِ بِرُوَرِ عیسی ایسائی، دی که او چَظُور جُود، گت: «وراسی ایی پیا گِر خدا بی.» ۴۰ قَری دِ رَنو هَم دِ دیر سِیل می کِردن. دِ مینه ونو مَریم مَجَدَلِیَه، مَریم دَا یَعقوب گَشگِه و یوشا، و سالومَه بیین. ۴۱ ای رَنو هِه که عیسی دِ جلیل بی، مُریدش بیین وُ خدمتش می کِردن. خیلی دِ رَنیا هَنی هَم که وَاَرِدش و اورشلیم اُومایینی، دُوجه بی ین.

دَفَن عِيسَى

^{٤٢} او روز، روز «آماده کرده»، یعنی روز وِرَز شَبَات بی. پس مَوْعِ ایوازه
^{٤٣} یوسف نُومی دِ مَرِدِم راقه، که عَضو محترمی دِ شورا یهود وُ چَش وِ رِ پاتشایی
 خدا بی، جرات کِرِد وُ رَت وِ تِه پِلاَتُس وِ جِنارَه عِيسانِه حاس. ^{٤٤} پِلاَتُس که
 باور نَمیکِرِد عِيسی وِ اِی زِی مُردوئَه، فرمونده سَروازیانِه جِنا کِرِد تا بِنِئِه عِيسی
 جُو نِیائِه یا نَه. ^{٤٥} هِه کِه دِش اِشَنفَت که چِنِئِه، جِنارَه عِيسانِه دِ وِ یوسف.
^{٤٦} یوسف هَم پارچه ای دِ کُتو خری وِ جِنارَه نِه دِ صلیب اُورد وِ هار، پِیچَنش دِ
 مِینِه پارچه کُتو وِ نِیاش دِ مَقْبِرِه ای که دِ بَرَد تِراشَتِسی. بعد هُگلِه گپی پِل دِ جَلو
 دِم مَقْبِرِه. ^{٤٧} مَریم مَجْدَلِیّه وِ مَریم، دَا یوشا، دِیین که عِيسانِه گُجا نِیائِه.

۱۶

زَنه بِي نِئِه عِيسَى

^۱ دِما روز شَبَات، مَریم مَجْدَلِیّه وِ سالومه وِ مَریم، دَا یعقوب، سدر وُ کافور
 خَرِین تا رُوئَن وِ جِنارَه عِيسانِه تَدِهین بَکَن. ^۲ پَس دِ روز اَوَّل هَفْتَه، مَوْعِ
 لیسکِ اَفْتُو، رَتِن والا مَقْبِرِه. ^۳ ونو وَا یِک می گُتِن: «ایسه کِی هُگلِه سِیمو دِ وِر
 مَقْبِرِه پِل مِئَه؟» ^۴ اَمّا هِه کِه سِیل کِرِدَن، دِیین او هُگلِه که خِیلی هَم گپ بی، دِ
 جَلو مَقْبِرِه پِلِسی وِ لائی. ^۵ هِه کِه رَتِن مِینِه مَقْبِرِه، جَوونی نِه دِیین که نِشِسی وِ
 الا راسِ مَقْبِرِه وِ رِدا اسپِی ائی دِ وِر داش. دِ دِیئَنش زَرَتِلاق بی یِن. ^۶ جَوونکِه وِش
 گُت: «زَلْتُ نَرُوئَه. شِما مِنی عِيسی ناصری می کِیت که کَشِینش وِ صلیب. او
 زَنه بِئَه؛ وِیچِه نی. جایی که جِنارَشِه نِیائِینی، سِیل بَکِیت. ^۷ ایسه، رَت وِ
 شاگردِباش وِ وِ پطرس بُئِیت که او دِ ناهّا شِما می رَوِ جَلِیل؛ دِاوجِه اوَنِه مِینِیت،
 چُنوکِه نُوآتِر وُت گُتی.» ^۸ پَس رُئو کِرِدَن وِ دَر، دِ مَقْبِرِه جِیسَتِن، سی یِکِه رِگِه
 اَفَتایی وِ جُونش وِ ماقِش بُردی. ونو وِ هِیشکِه چِیئِی نَگُتِن، سی یِکِه زَلْش می رَت.
^۹ هِه کِه عِيسی شَفَقِ صُو، دِ روز اول هَفْتَه زَنه بی، اول وِ مَریم مَجْدَلِیّه ظاهِر
 بی، وِ که عِيسی هَف دیو نِه دِش کِرِدی وِ دَر. ^{۱۰} مَریم هَم رَت وِ شاگردِیا عِيسی
 که عازِیتدار بیئَن وُ می گِریوسِن، خَوَر دِ. ^{۱۱} اَمّا ونو هِه کِه اِشَنفَتِن که عِيسی زَنه
 بی یِه وِ مَریم اوَنِه دِیئِه، باور نَکِرِدَن.

^{۱۲} دِما پِنو، عِيسی خُوشِه وَا قِیافِه اِی هَنی وِ دُو نَفَر دِ ونو که والا آبادِیا
 می رَتِن، نِشُو دِ. ^{۱۳} او دُوتا وِ رِگِشَتِن وِ باقِینِه دِ اِی جِریان وَاخَوَر کِرِدَن، اَمّا حَرَفِ

وَنُونَه هَم باور نَكِرْدَن.

^{۱۴} دِما وَ عِيسَى خُوشَه وَ او يَارَه نَفَر، هه چنو كه دَاشْتِن نُو مِی خَرْدَن، نِشُودَ وَ وِنُونَه وَ سُنَه بِي اِيْمُونِي وَ سَخْدَلِيشْ مِنا كِرْد، سِي يَكه قِصَه وَنُونِي كه اَوْنَه دِما زَنَه بِيئِنَش دِييِن، باور نَكِرْدَن. ^{۱۵} اوسَه وَشْ گُت: «وَ سَرْتاسَرِ دُنْيا رِيْت وَ اِيي خَوَرِ خُوشَه اَنجِيلِ وَ گَرْدِ مَرْدِمِ دُنْيا اَعْلَامِ بَكِيْت. ^{۱۶} هر گَه اِيْمُو بِيارَه وَ تَعْمِيدِ بِيَر، نَجَاتِ پِيَا مِي گَه. اَمّا هر گَه اِيْمُو نِيارَه، مَحْكُومِ مُوئَه. ^{۱۷} وَ اِيي نِشُونَه يَا وَآرْدِ اِيْمُودارِيا هِي: وَ نُوْمِ مِه دِيويَانَه مِي گَن وَ دَر وَ وَ زُوُونِيا جَدِيدِ قِصَه مِي گَن ^{۱۸} وَ وَ دَسِياشْ ماريَانَه مِي رَن، وَ آر زَرِ هِلاهِلي وَ راشْتَن، بِلَايِي نِميرِشْ، وَ دَسِياشُونَه وَ مَرِيضِيا مِي نِيئَن وَ وَنِو شفا مِي رَن.»

^{۱۹} اوسَه عِيسَى خِداوند دِما وَ كه اِيي قِصَه يَانَه وَشْ گُت، بالا بُرْدَس وَ آسِمُو وَ نِشَس وَ دَسِ راسَه خِدا. ^{۲۰} وَنِو رَتِن وَ دَر، دِ هَمه جا موعِظَه مِي كِرْدَن، وَ خِداوند وَ كارياشْ بَرِگَتِ مِي دَ وَ گُلوْمِشَه وَ نِشُونَه يايِي كه وَآرْدِشْ بِي، تائيدِ مِي كِرْد.

